

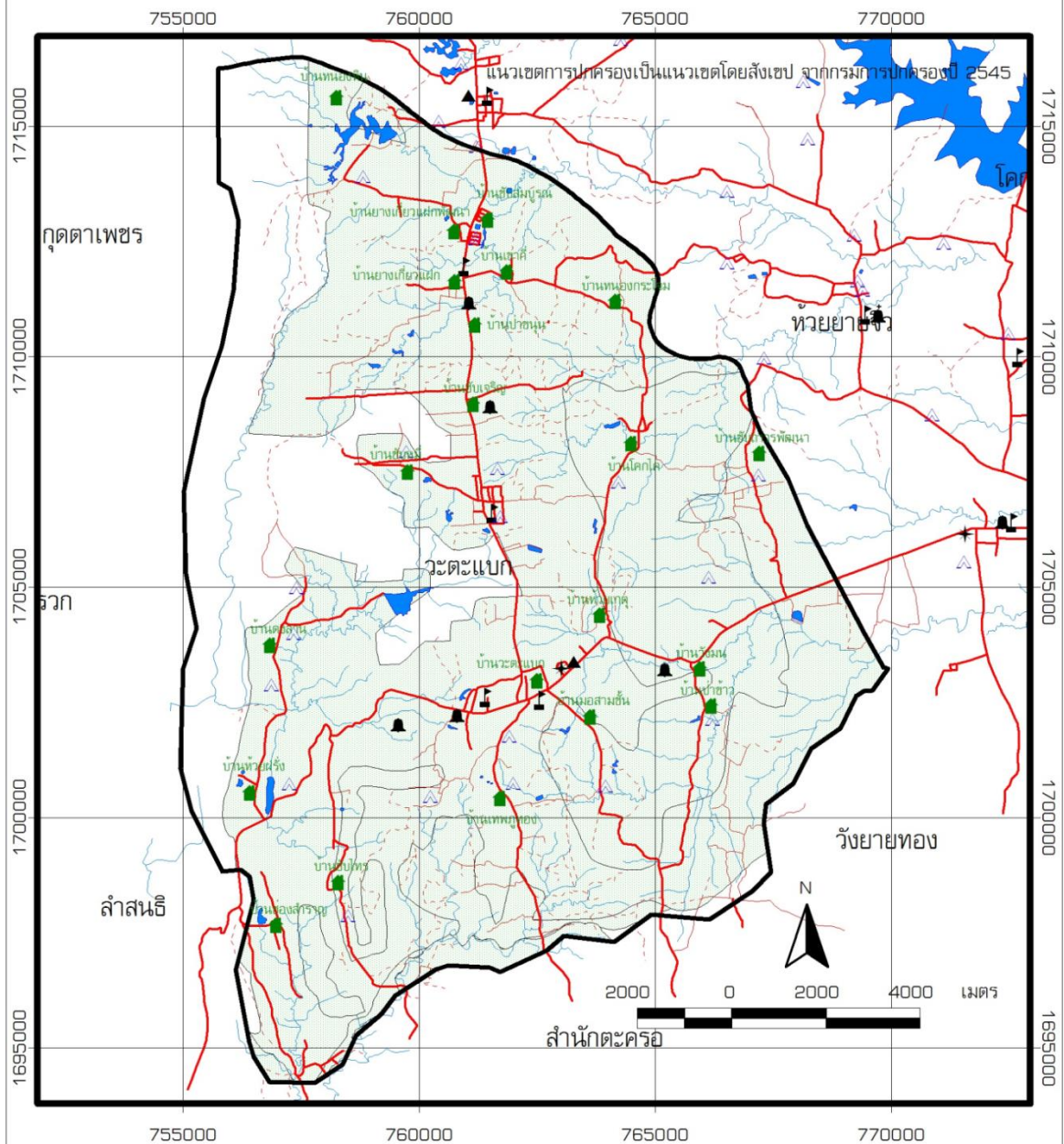
แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลวະตะแบก
อำเภอเพสธิต จังหวัดชัยภูมิ

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

แผนที่แสดงขอบเขตการปกครองและสถานที่สำคัญในตำบลวะตะแบก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

คำอธิบายสัญลักษณ์
 ■ ที่ตั้งหมู่บ้าน
 ■ สถานที่สำคัญ
 ■ โรงเรียน
 ■ ศาสนสถาน
 ■ สถานีอนามัย
 ■ อบต.
 ■ ประปาหมู่บ้าน
 ■ ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี
 ■ การเกษตร

ถนน
 ■ ถนนคอนกรีต, ลาดยาง
 ■ ถนนลูกรัง/หินคลุก
 ■ ถนนดิน
 ■ แม่น้ำ
 ■ แหล่งน้ำ
 ■ ขอบเขตตำบล
 ■ พื้นที่ สปก.

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบกตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้สุดของอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ เป็นที่ตั้งของที่ว่าการอำเภอเทพสถิตและของส่วนราชการระดับอำเภอทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเทพสถิต ห่างจากศาลากลางจังหวัดชัยภูมิโดยทางรถยนต์ ประมาณ 100 กิโลเมตร

เนื้อที่

มีพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีเนื้อที่ประมาณ 127.03 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 79,393.75 ไร่ เป็นที่ ส.ป.ก. 61,368 ไร่

อาณาเขตติดต่อ

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลบ้านไร่ อำเภอเทพสถิต
- ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลบึงปรือ อำเภอเทพารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลห้วยยายจิว อำเภอเทพสถิต
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลหนองรี อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี

1.2 ภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับภูเขาและเนินเขาสูง-ต่ำ รายรอบด้วยเทือกเขาที่สำคัญ เช่น เทือกเขาพังเหย

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ เป็นแบบร้อนชื้น มีฤดู 3 ฤดู

ฤดูหนาว	ประมาณเดือน พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	ประมาณเดือน มีนาคม-พฤษภาคม
ฤดูฝน	ประมาณเดือน มิถุนายน-ตุลาคม
อุณหภูมิ	เฉลี่ย 27.70 องศาเซลเซียส
ปริมาณน้ำฝน	เฉลี่ย 760.10-1,446.70 มิลลิเมตร/ปี

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในตำบลวตะแบกมีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย เหมาะกับการทำการเกษตร

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย	4	แห่ง
- บึง/หนอง	1	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	32	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	15	แห่ง
- ประปาภูมิภาค	(ใช้ 9 หมู่บ้าน)	
- สระน้ำ	88	แห่ง
- บ่อบาดาล	57	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	60	แห่ง

โครงการชลประทาน(อ่างเก็บน้ำ)

- อ่างเก็บน้ำบ้านดงลาน	1	แห่ง
------------------------	---	------

1.6 ลักษณะของป่าไม้และป่าไผ่

ป่าอนุรักษ์ / ป่าชุมชน ในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเขตป่าอนุรักษ์ ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านได้เกิดความรักและหวงแหนในพื้นที่ป่า จึงได้จัดตั้งกลุ่มขึ้นมาเพื่อดูแลรักษาป่าในเขตหมู่บ้านของตนเอง เช่น

- ป่าชุมชนบ้านช่องสำราญ หมู่ที่ 8
- ป่าชุมชนบ้านชัยภูมิ หมู่ที่ 6
- ป่าชุมชนบ้านชัยเจริญ หมู่ที่ 19
- ป่าชุมชนวังคก-เขาชะเลียด บ้านหนองหิน หมู่ที่ 10

2. ด้านการเมืองการปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

ตำบลวะตะแบก แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 22 หมู่บ้าน ดังนี้

ตารางแสดงการแบ่งเขตการปกครอง ครุฑเรือนและประชากร

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครุฑเรือน	จำนวนประชากร			ชื่อผู้นำหมู่บ้าน
			ชาย	หญิง	รวม	
1	บ้านวะตะแบก	241	285	275	560	นายมนัส รักกระโทก
2	บ้านห้วยเกตุ	52	80	80	160	นายมังกร ชาติเผือก
3	บ้านยางเกี้ยวแฝก	363	539	558	1,097	นางเทวิน มาตกลาง
4	บ้านห้วยฝรั่ง	267	379	341	720	นายไพศาล สวนสุชา
5	บ้านโคกไค	174	311	280	591	นางอรุณี บุญเสริม
6	บ้านซับหมี	458	549	486	1,035	นายอุดม พงษ์ทราซ
7	บ้านวังมน	231	306	296	602	นายอำพร หาญรบ
8	บ้านช่องสำราญ	184	241	242	483	นายเชิด เรืองงาม
9	บ้านซับสมบูรณ์	168	227	226	453	นายจำนง มณีตานจาก
10	บ้านหนองหิน	123	131	125	256	นายทวย กลิ่นศรีสุข
11	บ้านดงลาน	164	249	259	508	นายปาน ศรีสมุทร
12	บ้านมอสามชั้น	188	239	256	495	นายเสถียร เหล่าสถิตย์ธีระกุล
13	บ้านป่าข้าว	113	191	192	383	นายจำนง จันทร์ภิรมย์
14	บ้านเขากี่	147	187	186	373	นายประดิษฐ์ หาญลือ
15	บ้านซับไทร	184	289	292	581	นายอนุกุล แก้วเกิด
16	บ้านหนองกระโจม	139	238	238	476	นายอำภัย สีคนอก
17	บ้านซับถาวรพัฒนา	179	329	291	620	นายदनัย ฝาสันทียะ
18	บ้านเทพภูทอง	180	314	286	600	นายบุญหนา เลาะบุญ
19	บ้านซับเจริญ	168	253	216	469	นางสาวศรีไพร ทองอยู่
20	บ้านป่าขนุน	148	240	243	483	นายสัมฤทธิ์ สอนกลาง
21	บ้านยางเกี้ยวแฝกพัฒนา	175	305	304	609	นายประสม สลูงอยู่
22	บ้านเทพพนม	167	330	323	653	นายสมศักดิ์ ฆ้องนอก
รวม		4,215	6,816	6,639	13,455	

2.2 การเลือกตั้ง

ตำบลวะตะแบก แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น 22 หมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
1	บ้านวะตะแบก
2	บ้านห้วยเกตุ
3	บ้านยางเกี่ยวแฝก
4	บ้านห้วยฝรั่ง
5	บ้านโคกไค
6	บ้านซับหมี
7	บ้านวังมน
8	บ้านช่องสำราญ
9	บ้านซับสมบูรณ์
10	บ้านหนองหิน
11	บ้านดงลาน
12	บ้านมอสามชั้น
13	บ้านป่าข้าว
14	บ้านเขากี้
15	บ้านซับไทร
16	บ้านหนองกระโจม
17	บ้านซับถาวรพัฒนา
18	บ้านเทพภูทอง
19	บ้านซับเจริญ
20	บ้านป่าขนุน
21	บ้านยางเกี่ยวแฝกพัฒนา
22	บ้านเทพพนม

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านวะตะแบก	241	285	275	560
2	บ้านห้วยเกตุ	52	80	80	160
3	บ้านยางเกี่ยวแฝก	363	539	558	1,097
4	บ้านห้วยฝรั่ง	267	379	341	720
5	บ้านโคกโค	174	311	280	591
6	บ้านซับหมี่	458	549	486	1,035
7	บ้านวังมน	231	306	296	602
8	บ้านช่องสำราญ	184	241	242	483
9	บ้านซับสมบุรณ์	168	227	226	453
10	บ้านหนองหิน	123	131	125	256
11	บ้านดงลาน	164	249	259	508
12	บ้านมอสามชั้น	188	239	256	495
13	บ้านป่าข้าว	113	191	192	383
14	บ้านเขากี่	147	187	186	373
15	บ้านซับไทร	184	289	292	581
16	บ้านหนองกระโจม	139	238	238	476
17	บ้านซับถาวรพัฒนา	179	329	291	620
18	บ้านเทพภูทอง	180	314	286	600
19	บ้านซับเจริญ	168	253	216	469
20	บ้านป่าขนุน	148	240	243	483
21	บ้านยางเกี่ยวแฝกพัฒนา	175	305	304	609
22	บ้านเทพพนม	167	330	323	653
รวม		4,215	6,816	6,639	13,455

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรในเขตตำบลวะตะแบก จำนวน 22 หมู่บ้าน มีทั้งสิ้น 13,455 คน มีช่วงอายุระหว่าง

1-80 ปี

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

มีการศึกษา 2 รูปแบบ คือ

1. การศึกษาในโรงเรียน ตั้งแต่ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

ตารางแสดงจำนวนโรงเรียนและเด็กนักเรียน

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	ระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียน
1	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านยางเกี้ยวแฝก	ก่อนประถมศึกษา	144
2	อนุบาล 3 ขวบ (สปช.)บ้านดงลาน	ก่อนประถมศึกษา	33
3	โรงเรียนบ้านยางเกี้ยวแฝก	ประถมศึกษา	387
		มัธยมศึกษา	
4	โรงเรียนบ้านห้วยฝรั่ง	ประถมศึกษา	20
5	โรงเรียนบ้านโคกไค	ประถมศึกษา	77
6	โรงเรียนบ้านซับหมี	ประถมศึกษา	86
7	โรงเรียนบ้านวังมน	ประถมศึกษา	85
8	โรงเรียนบ้านช่องสำราญ	ประถมศึกษา	45
9	โรงเรียนบ้านหนองหิน	ประถมศึกษา	13
10	โรงเรียนบ้านดงลาน	ประถมศึกษา	71
11	โรงเรียนบ้านซับถาวรพัฒนา	ประถมศึกษา	34
12	โรงเรียนบ้านซับไทร	ประถมศึกษา	34

2. การศึกษานอกโรงเรียน

ตารางแสดงการศึกษานอกโรงเรียน

ประเภท	จำนวน (แห่ง)	หมายเหตุ
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	1	
ห้องสมุดประชาชน	1	
ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	20	

4.2 การสาธารณสุข

การสาธารณสุข

การให้บริการสาธารณสุขอยู่ในเกณฑ์และความเพียงพอกับความต้องการของประชาชนปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ได้คือการบริโภคอาหาร ประชาชนยังนิยมบริโภคอาหารสุกๆ ดิบๆ และการรักษาความสะอาดของอาหาร

สถานบริการสาธารณสุข มีดังนี้

1) สถานีอนามัยตำบล	1	แห่ง
2) สถานพยาบาลและผดุงครรภ์	1	แห่ง
3) ร้านขายยาประเภทต่างๆ	4	แห่ง
4) กองทุนยาประจำหมู่บ้าน	20	แห่ง
5) อาสาสมัครประเภทต่างๆ	คน	
6) อัตราการมีและใช้ส้วมซึม	100 %	

การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก ได้ร่วมกับทีมวิทยากรชุดปฏิบัติการซึ่งมาจากส่วนราชการต่างๆ ของอำเภอเทพสถิต โดยเฉพาะจากสถานีตำรวจภูธรอำเภอเทพสถิต ออกประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรม การวางกำลังสายตรวจการขจัดปัญหาที่เกื้อกูลต่อการเกิดอาชญากรรม การแสวงหาความร่วมมือกับประชาคมหมู่บ้านในการแจ้งข่าวหรือเหตุร้ายต่างๆ

4.3 อาชญากรรม

(สถิติอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมา)

ลำดับ ที่	ประเภทความผิด	ปี พ.ศ.2559		หมายเหตุ
		เกิด	จับ	
1	ขี้ขลาดอาวุธปืน	3	3	
2	ขี้ขลาดการพนันทั่วไป - เปี้ยโยก - ไพ่ - ไฮโลว์	1 6 3	1 6 3	
3	ขี้ขลาดยาบ้า	10	10	
4	ขี้ขลาดอื่นๆ - ทำให้เสียทรัพย์ - ขี้ขลาดขณะเมาสุรา	1 3	1 3	
รวม		27	27	

4.4 ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติด จากสภาพภูมิศาสตร์ที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบก ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับสองจังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดลพบุรี เส้นทางที่ตัดผ่านนั้นสะดวกสบายมากขึ้นดังนั้นที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบก จึงเป็นเส้นทางที่สิ่งเสพติดอาจแพร่ผ่านไปยังตำบลหรืออำเภอต่าง ๆ ได้ สำหรับกลุ่มผู้ติดยาเสพติด ได้แก่ เยาวชน นักเรียน นักศึกษา กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ผู้ขับขี่ยานยนต์ สารเสพติดที่ระบาดได้แก่ ยาบ้า สารระเหย กัญชา แต่ทั้งนี้ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวถึงปัจจุบันได้ลดลงอย่างมากเนื่องจากนโยบายการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังของรัฐบาล

ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบก ได้จัดทำโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยร่วมมือกับส่วนราชการในอำเภอเทพสถิต ทำการประชุมประชาคมหมู่บ้าน สร้างผู้นำ อาสาสมัครชุมชนเข้มแข็งในหมู่บ้าน สอบถามปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน เป็นประจำทุกเดือน

4.5 การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบกได้มีกองสวัสดิการและสังคมดูแลด้านงานสังคมสงเคราะห์ การดูแลคนในชุมชน ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วย

5. ระบบการบริการขั้นพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง	ถนนคอนกรีต	จำนวน	11 สาย
	ถนนลาดยาง	จำนวน	4 สาย
	ถนนลูกรัง	จำนวน	32 สาย
	ถนนเชื่อมหมู่บ้าน	จำนวน	33 สาย

การคมนาคมติดต่อกับตำบลถึงอำเภอต่าง ๆ

ทิศตะวันออก เป็นถนนลาดยาง ติดต่อกับเขต อ.บำเหน็จณรงค์ จ.ชัยภูมิระยะทาง 20 ก.ม.

ทิศตะวันตก เป็นถนนลาดยาง ติดต่อกับเขต อ.ลำสนธิ จ.ลพบุรี ระยะทาง 18 ก.ม.

ทิศเหนือ เป็นถนนลาดยาง ติดต่อกับเขต กิ่งอำเภอซับใหญ่ จ.ชัยภูมิ ระยะทาง 50 ก.ม.

ทิศใต้ เป็นถนนลาดยาง ติดต่อกับเขต อ.เทพารักษ์ จ.นครราชสีมา ระยะทาง 5 ก.ม.

ปัจจุบัน เส้นทางคมนาคมจากหมู่บ้านถึงอำเภอเทพสถิตเป็นถนนลาดยางทำให้การติดต่อเป็นอย่างสะดวกสบาย ส่วนการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านและภายในหมู่บ้านบางส่วนเป็นถนนคอนกรีตแต่ส่วนใหญ่ยังเป็นถนนลูกรัง การติดต่อในฤดูฝนยังลำบากอยู่มาก ซึ่งปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบกได้พยายามจัดสรรงบประมาณ และขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงถนนลูกรังให้เป็นถนนลาดยางและถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้านหรือเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน

5.2 การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบก รับกระแสไฟฟ้าจากสถานีไฟฟ้าบำเหน็จณรงค์ จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้คิดเป็นร้อยละ 92 ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบกได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการขยายเขตไฟฟ้าให้กับหลังคาเรือนที่ยังขาดไฟฟ้าใช้

การให้บริการประปาจากส่วนภูมิภาค(ประปาจตุรัส)ในตำบลตะแบกส่วนใหญ่จะมีเฉพาะเขตชุมชนที่ติดถนนสายหลักคือ

- หมู่ที่ 1 บ้านตะแบก
- หมู่ที่ 2 บ้านห้วยเกตุ
- หมู่ที่ 3 บ้านยางเกี้ยวแฝก
- หมู่ที่ 6 บ้านซับหมี
- หมู่ที่ 9 บ้านซับสมบูรณ์
- หมู่ที่ 14 บ้านเขากี่
- หมู่ที่ 16 บ้านหนองกระโจม
- หมู่ที่ 19 บ้านซับเจริญ
- หมู่ที่ 20 บ้านป่าขนุน

ส่วนหมู่บ้านที่เหลือมีประปาประจำหมู่บ้านบริหารงานโดยคณะกรรมการบริหารกิจการประปา

5.4 โทรศัพท์

- ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ประชาชนมีโทรศัพท์ใช้ คิดเป็นร้อยละ 85
- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 30 ตู้

5.5 โพรหมิยหรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

- การสื่อสารที่สำคัญของทางราชการ คือ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขอำเภอเทพสถิต
- สถานีวิทยุชุมชน 1 แห่ง คือ สถานีวิทยุชุมชนบ้านเทพโพธิ์ทอง
- วิทยุสื่อสารที่ทำการปกครองอำเภอ สถานีตำรวจ สาธารณสุข และกรณีเร่งด่วนสามารถใช้บริการ

โทรศัพท์สายตรง เครื่องโทรสาร

- การสื่อสารมวลชนมีหนังสือพิมพ์รายวัน จุลสาร นิตยสารต่างๆและหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น อินเทอร์เน็ต

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม มีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 80% ของพื้นที่ทั้งหมด

การปศุสัตว์

6.2 การประมง

จะเป็นการประมงน้ำจืด จับปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติและเกษตรกรบางส่วนก็เลี้ยงปลาด้วย เช่น ปลานิล ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลาดุก โดยการขุดบ่อเลี้ยงปลาหรือเลี้ยงในนาข้าว แต่นับว่าน้อย

6.3 การปศุสัตว์

เป็นแหล่งสัตว์ปีกประเภทไก่เนื้อเนื่องจากมีอุณหภูมิและภูมิอากาศที่เหมาะสม นอกจากนี้จะมีลักษณะเลี้ยงเป็นรายย่อย เช่นการเลี้ยงโคเนื้อ ไก่เนื้อ สุกร เพื่อการจำหน่ายและมีการเลี้ยงภายในครัวเรือน เพื่อไว้ใช้เป็นแรงงาน และเป็นอาหาร

6.5 การท่องเที่ยว

มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว คือ ที่ว่าการอำเภอเทพสถิต ในอำเภอเทพสถิตมีสถานที่ท่องเที่ยว คือ อุทยานแห่งชาติ (ทุ่งดอกกระเจียว) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในตำบลตะแบก คือ เขาพนมโตม อยู่ในเขตพื้นที่หมู่ 22 บ้านเทพนม และแหล่งศึกษาประวัติศาสตร์ หมู่ 8 บ้านช่องสำราญ นอกจากนั้นยังมีทุ่งกังหันลม

6.6 อุตสาหกรรม

เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กใช้แรงงานคนเป็นหลัก เช่น โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง โรงงานแปรรูปถั่ว โรงงานเย็บผ้าด้วยจักรอุตสาหกรรม

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

เป็นธุรกิจขนาดเล็ก มีทุนดำเนินการน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นผลผลิตสินค้าทางการเกษตร การขยายตัวทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับปริมาณและระดับราคาผลผลิตทางการเกษตร เกษตรกรรายย่อยจะขายผลผลิตให้กับพ่อค้าท้องถิ่น เพราะมีปัญหาการขนส่ง พ่อค้าท้องถิ่นจึงเป็นผู้รวบรวมผลผลิตรายย่อยไปสู่พ่อค้ารายใหญ่โดยใช้รถยนต์เป็นพาหนะ -ร้านค้าส่วนใหญ่เป็นร้านค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค

6.8 แรงงาน

ประชาชนในเขตตำบลตะแบก ส่วนมากประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมและรับจ้างทั่วไป

7. เศรษฐกิจพอเพียงด้านท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่บ้านในตำบลวะตะแบก มีทั้งหมด 22 หมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
1	บ้านวะตะแบก
2	บ้านห้วยเกตุ
3	บ้านยางเกี้ยวแฝก
4	บ้านห้วยฝรั่ง
5	บ้านโคกไค
6	บ้านซับหมี่
7	บ้านวังมน
8	บ้านช่องสำราญ
9	บ้านซับสมบูรณ์
10	บ้านหนองหิน
11	บ้านดงลาน
12	บ้านมอสามชั้น
13	บ้านป่าข้าว
14	บ้านเขากี่
15	บ้านซับไทร
16	บ้านหนองกระโจม
17	บ้านซับถาวรพัฒนา
18	บ้านเทพภูทอง
19	บ้านซับเจริญ
20	บ้านป่าขนุน
21	บ้านยางเกี้ยวแฝกพัฒนา
22	บ้านเทพพนม

7.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

เนื้อที่ทั้งหมดของตำบลวะตะแบก มีจำนวน 79,393.75 ไร่ หรือ 127.03 ตารางกิโลเมตร มีการใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูก 28,844 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.33 ของพื้นที่ ดังนี้

ตารางแสดงการใช้ที่ดินตำบลวะตะแบก

ประเภทการใช้ที่ดิน	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
ปลูกข้าว	2,316	8.03
ปลูกมันสำปะหลัง	22,490	77.97
ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	3,132	10.86
ปลูกยางพารา	545	1.89
อ้อย	287	1.00
พริก	74	0.26
รวมพื้นที่ทำการเกษตร	28,844	100

ที่มา : ข้อมูลสถิติจากเกษตรอำเภอเทพสถิต พ.ศ. 2559

7.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย	4	แห่ง
- บึง/หนอง	1	แห่ง
- ฝาย	32	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	15	แห่ง
- ประปาภูมิภาค	(ใช้ 9 หมู่บ้าน)	
- สระน้ำ	88	แห่ง
- บ่อบาดาล	57	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	60	แห่ง

โครงการชลประทาน(อ่างเก็บน้ำ)

- อ่างเก็บน้ำบ้านดงลาน	1	แห่ง
------------------------	---	------

7.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค)

- ประปาหมู่บ้าน	15	แห่ง
- ประปาภูมิภาค	(ใช้ 9 หมู่บ้าน)	
- อ่างเก็บน้ำบ้านดงลาน	1	แห่ง

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาอื่น ๆ ก็มีบ้าง แต่มีจำนวนไม่มากนักความเชื่อตามประเพณีนิยมในสมัยก่อนยังคงมีอยู่และมีผลต่อจิตใจของประชาชน เช่นการแห่นางแมวขอฝน บุญพระเวส บุญบั้งไฟ บุญข้าวจี่ รวมถึงประเพณีการขนานรักษาคนเจ็บป่วยฯ

สถิติเกี่ยวกับศาสนา

-วัด/สำนักสงฆ์	มีจำนวน 18 แห่ง
-โบสถ์คริสต์	มีจำนวน 1 แห่ง

8.2 ประเพณีและงานประจำปี

งานประเพณีตามวันสำคัญต่าง ๆ และงานประจำปีประจำปีตำบล (งานศาลเจ้า)

8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ชาวตำบลวะตะแบก ได้อนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นและภาษาถิ่นใช้ภาษาไทย

8.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

เครื่องจักรสานและของที่ระลึก ดอกกระเจียว

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 น้ำ

- ลำน้ำ, ลำห้วย	4	แห่ง
- บึง/หนอง	1	แห่ง

9.2 ป่าไม้

ป่าอนุรักษ์ / ป่าชุมชน ในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเขตป่าอนุรักษ์ ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านได้เกิดความรักและหวงแหนในพื้นที่ป่า จึงได้จัดตั้งกลุ่มขึ้นมาเพื่อดูแลรักษาป่าในเขตหมู่บ้านของตนเอง เช่น

- ป่าชุมชนบ้านช่องสำราญ หมู่ที่ 8
- ป่าชุมชนบ้านซับหมี หมู่ที่ 6
- ป่าชุมชนบ้านซับเจริญ หมู่ที่ 19
- ป่าชุมชนวังคก-เขาชะเลือด บ้านหนองหิน หมู่ที่ 10

9.3 ภูเขา

ภูเขาและเนินเขาสูง-ต่ำ รายรอบด้วยเทือกเขาที่สำคัญ เช่น เทือกเขาพังเหย

9.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ตำบลวะตะแบกมีสภาพพื้นที่ ที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติและมีคุณภาพที่อุดมสมบูรณ์

ส่วนที่ 2
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนา
ท้องถิ่น (พ.ศ.2557-2560)

1. สรุปสถานการณ์ผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ.2557-2560

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนา การเบิกจ่ายงบประมาณ

งบประมาณรายรับ	2557	2558	2559	2560
1. รายรับทั่วไป				
- หมวดภาษีอากร	320,000.00	320,000.00	1,150,029.97	
- หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับและใบอนุญาต	28,600.00	28,600.00	979,409.00	
- หมวดรายได้จากทรัพย์สิน				
- หมวดรายได้จาก	25,000.00	125,000.00	70,321.62	
สาธารณูปโภค				
- หมวดรายได้จากกิจการเกี่ยวกับ การพาณิชย์	-	-	-	
- หมวดเงินอุดหนุน	-	-	-	
- ภาษีจัดสรร	18,000,000.00	18,500,000.00	9,927,310.00	
- หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	20,910,000.00	23,110,000.00		
- รายได้จากทุน	300,000.00	22,406,715.69	207,770.00	
	-	10,000.00		
รวมเงินรายรับทั่วไป				
2. รายรับอื่น ๆ	39,593,600.00	42,393,600.00	34,679,542.90	
เงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้			9,927,310.00	
โดยระบุวัตถุประสงค์	-	-	31,333,591.20	
-เบี้ยยังชีพ				
-อาหารเสริมนม				
รวมเงินรับอื่น ๆ				
รวมรายได้ทั้งสิ้น	39,593,600.00	42,393,600.00	72,617,256.48	

งบประมาณรายจ่าย	2557	2558	2559	2560
รายจ่ายประจำ				
1. รายจ่ายงบกลาง	11,778,630.00	5,190,280.00	5,548,633.80	
- ค่าชำระหนี้เงินกู้	-	-		
- รายจ่ายตามข้อผูกพัน				
- เงินสำรองจ่าย				
- เงินประกันสังคม				
- เงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น	215,936.00	215,936.00	2,417,670.00	
2. หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ	11,172,850.00	12,525,900.00	8,268,831.00	
หมวดค่าจ้างชั่วคราว	-	-	3,125,657.00	
3. หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ				
หมวดสาธารณูปโภค	8,765,520.00	9,381,720.00	2,711,658.67	
4. หมวดเงินอุดหนุน	4,052,000.00	4,875,000.00	2,417,670.00	
5. หมวดค่าครุภัณฑ์	3,474,600.00	10,070,700.00	8,789,400.00	
6. หมวดรายจ่ายอื่น	350,000.00	350,000.00		
รวมเงินรายจ่ายประจำ	39,593,600.00	42,393,600.00		
รายจ่ายเพื่อการพัฒนา				
หมวดค่าครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง				
รวมหมวดรายจ่ายเพื่อการพัฒนา				
รายจ่ายอื่น ๆ				
จ่ายขาดเงินสะสม				
รายจ่ายที่จ่ายจากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์ อื่น ๆ				
รวมรายจ่ายอื่น ๆ				
รวมรายจ่ายทั้งสิ้น	<u>39,593,600.00</u>	<u>42,393,600.00</u>	<u>32,700,542.23</u>	

1.2 การประเมินประสิทธิภาพของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

สรุปได้เป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีการปรับปรุงและซ่อมแซมบำรุงรักษาด่านให้อยู่ในสภาพดี สามารถใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวกตามแผนพัฒนาทำให้ปัจจุบันลดปัญหาการใช้เส้นทางคมนาคมจากหมู่บ้านถึงอำเภอ และระหว่างหมู่บ้าน แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่บ้างในฤดูฝนที่มีน้ำท่วมขังบางแห่งเป็นหลุมเป็นบ่อและด้วยข้อจำกัดเรื่องงบประมาณจึงทำให้การบริการไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

การไฟฟ้า ในแผนพัฒนาที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบกได้พยายามสนับสนุนงบประมาณจึงทำให้การขยายเขตไฟฟ้าไม่เพียงพอ ให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน ทุกหลังคาเรือนแต่ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงทำให้การขยายเขตไฟฟ้าไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

การประปา ในระยะเวลาตามแผนพัฒนาที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบกได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้ทุกหมู่บ้านมีน้ำสะอาด เพื่อการอุปโภค-บริโภค แต่ยังไม่เพียงพอกับความต้องการที่มีมากขึ้น ส่วนใหญ่ประชาชนยังอาศัยน้ำจากธรรมชาติ ในฤดูแล้งยังขาดแคลนน้ำสำหรับใช้และสำหรับทำน้ำประปา

การสื่อสาร ขณะนี้ได้มีบริการโทรศัพท์ประจำบ้านเพิ่มมากขึ้น แต่รายได้ของประชาชนมีน้อยทำให้ไม่สามารถใช้บริการจากองค์การโทรศัพท์หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ แต่โดยส่วนหนึ่งประชาชนสามารถรับรู้ข่าวสารข้อมูลได้จากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ซึ่งมีอยู่ทุกหมู่บ้าน จากหนังสือพิมพ์รายวัน ที่องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบกได้สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อ และทางโทรทัศน์ซึ่งสามารถรับภาพได้ 5 ช่อง

2.) ด้านเศรษฐกิจ

จากผลกระทบโดยตรง จากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจเติบโตอย่างช้า ๆ และต่อเนื่อง ประกอบกับข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน การขาดแรงงานที่มีคุณภาพ การทิ้งถิ่นที่อยู่เพื่อไปหางานทำ การให้ผู้สูงอายุอยู่บ้านตามลำพังกับเด็กเล็ก สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ซึ่งโครงสร้างเศรษฐกิจหลักอยู่ที่ภาคเกษตรกรรมและประสบปัญหาเรื่องผลผลิตทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูงเกษตรกรมีภาวะหนี้สินเพิ่มขึ้น ค่าครองชีพสูง ตามภาวะเศรษฐกิจ และทั้งหมดนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก ได้เริ่มดำเนินการแก้ไขปัญหา โดยการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่มาใช้ มีการรวมกลุ่มเกษตรกร กลุ่มอาชีพ จัดสรรเงินงบประมาณอุดหนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ พัฒนาอาชีพเสริม ก่อให้เกิดการกระจายรายได้เพิ่มมากขึ้น สนับสนุนให้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต เช่น การอุดหนุนงบประมาณให้กับหมู่บ้านที่แยก

3.) ด้านสังคม

3.1 ด้านคุณภาพชีวิต

จากการปฏิบัติตามแผนพัฒนา ที่ผ่านมาโดยรวมแล้วประชาชน มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นโดยเฉพาะเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับโอกาสทางสังคมมากขึ้น ด้วยระบบบริการด้านสุขภาพ อนามัย การรักษาพยาบาล สถาบันครอบครัว มีความมั่นคงและเข้มแข็งขึ้น สามารถพึ่งตนเองได้ เน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม โดยจัดตั้งกลุ่มองค์กรต่าง ๆ จัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน ศูนย์ส่งเสริม ศักยภาพคน สันติภาพ การดูแลสุขภาพ ประเพณีอันดีงาม เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.2 ด้านการศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบกได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ของการศึกษา ซึ่งเด็กอันเป็นอนาคตของชาติ ต้องได้รับการศึกษาที่ทั่วถึงได้รับการบริการและอาหารเสริมที่เพียงพอ ดังนั้นในการปฏิบัติตามแผนที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลตะแบก ได้จัดสรรงบประมาณ ในการสนับสนุนการศึกษาให้ แต่ละโรงเรียนสนับสนุนงบประมาณ ในการจัดการแข่งขันกีฬาเด็กนักเรียนเพื่อสร้างสุขภาพอนามัยให้แข็งแรงสมบูรณ์ จัดทำโครงการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้ออาหารเสริม เช่น นม อาหารกลางวันขนมหวานเพื่อสุขภาพให้กับเด็กนักเรียนทุกคน เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบก

3.2 ด้านศาสนา

องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบกได้สนับสนุนงบประมาณในการทำบำรุงศาสนา ตลอดจนการปฏิบัติตามประเพณีนิยม การอนุรักษ์ทรัพยากร โบราณสถาน การรณรงค์ให้คนทำความดี ตามหลักพุทธศาสนา การให้วัดเป็นศูนย์รวมจิตใจ

3.3 ด้านการสาธารณสุข

ในแผนพัฒนาที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบก ได้ สนับสนุนงบประมาณในการจัดการด้านสาธารณสุข การให้บริการสาธารณสุข การให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การควบคุมโรคติดต่อทั้งกับคนและสัตว์ เช่น การจัดซื้อวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า การพ่นหมอกควันกำจัดยุงลายการฉีดพ่นน้ำยาเคมี เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก การแจกทรายอะเบทใส่น้ำ ป้องกันยุงลายวางไข่ เป็นต้น แต่เนื่องจากงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีน้อย จึงให้บริการได้ในจำนวนที่จำกัด

3.4 ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต

องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบก ได้ร่วมกับทีมวิทยากรชุดปฏิบัติการซึ่งมาจากส่วนราชการต่าง ๆ ของอำเภอเทพสถิต โดยเฉพาะ จากสถานีตำรวจภูธรอำเภอเทพสถิต ออกประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด การป้องกันและการลดอาชญากรรม การวางกำลังสายตรวจ การขจัดปัญหา ที่เกื้อกูลต่อการเกิดอาชญากรรม การแสวงหาความร่วมมือกับประชาคมหมู่บ้านในการแจ้งข่าว หรือเหตุการณ์ร้ายต่าง ๆ

4.) ด้านเมืองการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบก ได้ปฏิบัติตามแผนพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบกได้ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง การควบคุมการตรวจสอบ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตะแบก การให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวคิดประชาธิปไตย
2. การจัดให้มีประชาคมหมู่บ้านเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ในการแก้ไขปัญหา และเสนอความต้องการของชุมชน
3. การบริหารราชการท้องถิ่น ได้มีการปรับปรุงระบบให้บริหารประชาชน ที่มาติดต่อราชการได้รับความสะดวกรวดเร็ว มีคุณภาพ ครบถ้วนและเป็นธรรม ด้วยระบบเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ การจัดให้บริการ ออกจัดเก็บภาษีถึงหมู่บ้าน

5.) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบกได้ปฏิบัติตามแผนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1. จัดทำโครงการ ปลูกต้นไม้ป่าชุมชน

2. สนับสนุนให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพการให้ที่ดินให้เหมาะสมกับการเกษตร การแก้ไข ปัญหาและ การป้องกันการชะล้างพังทลายของหน้าดิน
3. การรณรงค์ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. การขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ การกำจัดวัชพืชในลำคลองต่าง ๆ

2. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2560

2.1 ผลที่ได้รับหรือผลสำคัญ

2.2 ผลกระทบ

ผลการวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการของประชาชนสรุปเป็นภาพรวมในด้านต่าง ๆ ซึ่งควรจะได้รับ การแก้ไข และเร่งพัฒนาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหาด้านการเกษตรกรรม ตำบลตะแบก มีรายได้กว่าครึ่งซึ่งเป็นรายได้มาจากภาค เกษตรกรรมพืชเศรษฐกิจ ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด พริก แต่เนื่องจากสภาพภูมิประเทศ ของ ตำบลตะแบกไม่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตรมากนัก เพราะส่วนใหญ่จะเป็นภูเขา ประกอบกับปริมาณน้ำฝนใน แต่ละปีไม่แน่นอน บางปีมีฝนน้อย แต่บางปีกลับมีฝนมาก จึงทำให้ผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหายอยู่เสมอ

ปัญหาด้านการค้าและการตลาด เนื่องจากระดับราคาผลผลิตทางการเกษตรแต่ละชนิด ในแต่ละ ปีมีความไม่แน่นอน ปีใดพืชบางชนิดราคาดี ปีต่อไปเกษตรกรก็นิยมปลูก พืชชนิดนั้นเพิ่มขึ้นทำให้ผลผลิตมากเกินไป ความ ต้องการ เกษตรกรนำผลผลิต ออกขายทันที ไม่เก็บไว้รอราคาระดับราคาจึงตกต่ำโดยผู้ซื้อจะเป็นผู้กำหนดราคา เกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง จึงถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง

ปัญหาการคมนาคมขนส่ง โดยรวมแล้วการคมนาคมระหว่างอำเภอ ระหว่างตำบล มีโครงข่าย ทัวถึงแต่ในส่วนหมู่บ้าน การคมนาคมบางแห่งไม่สามารถใช้ได้ในทุกฤดูฝน และในช่วงฤดูฝน มีบางหมู่บ้านอยู่ห่างไกลถูก ตัดขาด ดังนั้นการพัฒนาถนนในชนบทยังมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

ปัญหาการบริการด้านไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ การบริการขยายเขตไฟฟ้าในชนบทยังไม่ ทัวถึงทุกหลังคาเรือน การบริการประปายังไม่เพียงพอเพราะยังขาดแหล่งน้ำธรรมชาติที่ใช้ได้ตลอดทั้งปี ในส่วนของ ประปาหมู่บ้านส่วนมากใช้น้ำใต้ดิน ทำให้คุณภาพของน้ำไม่ดื่ก เพราะบางพื้นที่เป็นน้ำกร่อย และมีสนิมเหล็ก ปะปนอยู่ สำหรับการบริการโทรศัพท์จำนวนหมายเลขไม่เพียงพอกับความต้องการชนบทที่อยู่ห่างไกลยังมีความ ต้องการใช้เพื่อติดต่อแรงงานที่อพยพไปทำงานต่างจังหวัด

ปัญหาการขาดความรู้ทางวิชาการ การประกอบอาชีพเกษตรกรรมในปัจจุบัน ยังขาดความรู้และ เทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะการปรับปรุงเมล็ดพันธุ์พืชเหมาะสมกับสภาพดินในแต่ละแห่งตลอดจนวิธีการผลิต ขาด การวางแผนการผลิต จึงทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำและเสี่ยงต่อความเสียหาย นอกจากปัญหาในสิทธิที่ดินทำกินที่ส่งผลต่อ การจูงใจที่จะพัฒนาการเกษตรกรรม

2) ปัญหาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

ปัญหาด้านประชากร ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรกรรม และส่วนหนึ่งได้อพยพย้ายถิ่นฐานออกไปรับจ้างขายแรงงานทั้งในและต่างประเทศ แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะการประกอบอาชีพ กลุ่มสำเร็จการศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทำให้มีการว่างงาน

ปัญหาด้านการศึกษา เยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนมีส่วนน้อยที่มีโอกาสได้เรียนหนังสือในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเนื่องจากสถานศึกษาอยู่ในเขตชุมชนเมืองหรือบางครั้งต้องหาสถานศึกษาถึงกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันจังหวัดชัยภูมิสามารถให้บริการการศึกษาในระดับหนึ่ง

ปัญหาด้านสาธารณสุข แม้รัฐบาลจะทุ่มเทงบประมาณไปในการสาธารณสุขในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก แต่ก็ไม่สามารถที่จะรับรองผู้ป่วยได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของการขาดแคลนบุคลากรและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็น ส่วนภาวะการเจ็บป่วยของประชาชน ส่วนใหญ่มาจากโรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบย่อยอาหาร โรคติดเชื้อ อุบัติเหตุ เป็นต้น ด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อมมีปัญหาด้านการจัดหาน้ำสะอาด การกำจัดขยะมูลฝอย ความสะอาดของอาหาร และสุขลักษณะของบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย

ปัญหาคุณภาพของคน ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลละตะแบกนับถือศาสนาพุทธ การดำเนินชีวิตจึงเป็นไปตามแนวทางคำสอนของพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามขนบ ซึ่งเป็นสังคมเกษตรกรรม จึงมีความเอื้ออาทรและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแล้วยังขาดจิตสำนึกและมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นสำคัญ จึงต้องเร่งดำเนินการแก้ไข การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากแบบเดิมมาสู่การบูรณาการ

3. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ.2557-2560

ชื่อปัญหา

สภาพปัญหา

1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- ราคาผลผลิตตกต่ำ
- ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ
- ราษฎรว่างงาน
- ความยากจน
- ค่าแรงงานในพื้นที่ราคาสูง
- ขาดที่ดินทำกิน
- ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อผลผลิต ผลผลิตทางการเกษตรไม่มีคุณภาพ

2. ปัญหาด้านสังคม

- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- การว่างงานของราษฎร
- การส่งเสริมสวัสดิการและนันทนาการไม่ทั่วถึง
- การอพยพแรงงานหลังฤดูเก็บเกี่ยว
- การดื่มสุราและการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น

3. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- การคมนาคมไม่สะดวก
- การไม่มีร่องระบายน้ำ
- การขยายเขตไฟฟ้าไฟส่องสว่าง

4. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

- ขาดน้ำในการเกษตร
- ขาดน้ำในการอุปโภคบริโภค
- ภัยแล้ง

5. ปัญหาด้านสาธารณสุข

- โรคไข้เลือดออก
- ขยะมูลฝอยมีปริมาณมาก
- การเจ็บป่วยของประชาชน
- โรคติดต่อของคนและสัตว์

6. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร

- การขาดความรู้ในการเลือกตั้งท้องถิ่น
- เวทีประชาคมขาดความต่อเนื่อง
- บุคลากรขาดการฝึกอบรม ความรู้ในการปฏิบัติงาน และขาดประสบการณ์
- ขาดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในอบต.
- ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น

7. ปัญหาทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- การศึกษาต่อในระบบโรงเรียนของเด็กไม่ถึง 100%
- ขาดบุคลากรทางการศึกษา
- ขาดอุปกรณ์ทางการศึกษา
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่มีการสืบทอด
- การเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่
- การเลียนแบบและรับเอาวัฒนธรรมตะวันตก

8. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- สภาพพื้นที่สูง มีภูเขา ขาดที่ทำกิน
- การขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ขยะมูลฝอยจากบ้านเรือนเพิ่มมากขึ้น
- มีการบุกรุกที่ป่าสาธารณะประโยชน์

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

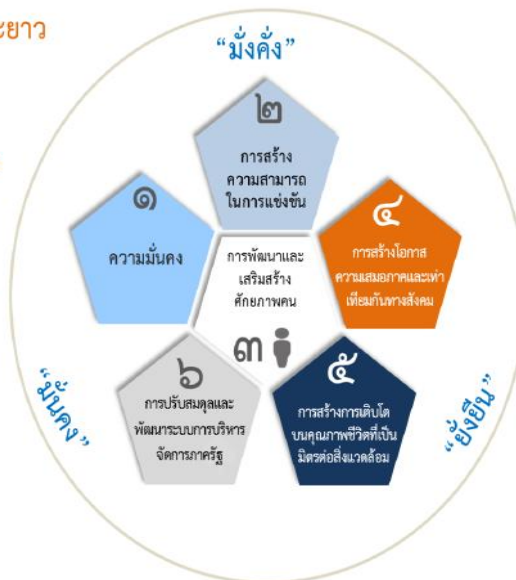
1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้ อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 –2579) สรุปย่อได้ ดังนี้

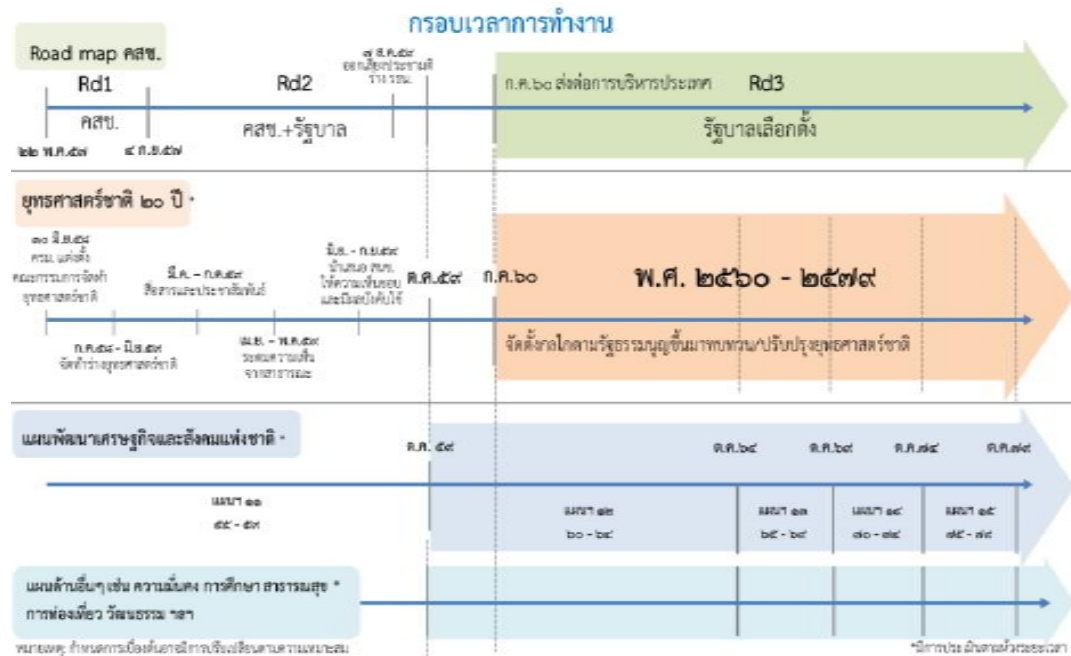
ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม** ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 -2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่

- (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่

ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในการดำเนินการขั้นตอนไปคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาตินำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปีมาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สารสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็ยังไม่อยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐนอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคม

อุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างกันมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต 20 ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลก

เคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 – 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนาดใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 – 2550) 1 ดังนั้น ภายใต้ 1 แต่สูงขึ้นจากร้อยละ 3.6 ในช่วง 5 ปีหลังวิกฤติ (2554 – 2558) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่าง ๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 – 15 ปีข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผลในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 – ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อ**ความมั่นคงทางอาหารของโลก** นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลาย ๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับภาวะโลกร้อนและการ

เปลี่ยนแปลงสู่ภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้น

มากขึ้นสำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาดังแต่อดีถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชากรต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,7391 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูล GNI per Capita (GDP per Capita อยู่ที่ 6,041 ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี) โดย สศช.การคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้นนอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 – 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่าง ๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น**แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง** จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำโดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยิ่งขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง

ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้น

เมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้านทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 15 – 20 ปี ต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีโครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่าง ๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาวทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านั้นได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การ

ลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนด

วิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกันอย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคทุนปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศการกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว 3 ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ 3 ในยุทธศาสตร์ชาตินี้ ได้อธิบายว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ไว้แล้ว ซึ่งครอบคลุมความหมายในทุก

มิติของประเทศพัฒนาแล้วพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นปีเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดีการคำนึงฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตทางการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดินด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศให้ร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “**มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน**” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การ

เพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิต และการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การ ศึกษา ศิลปวัฒนธรรมฯฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลาจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณ

และทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและ

แนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่าง ๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วง ๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

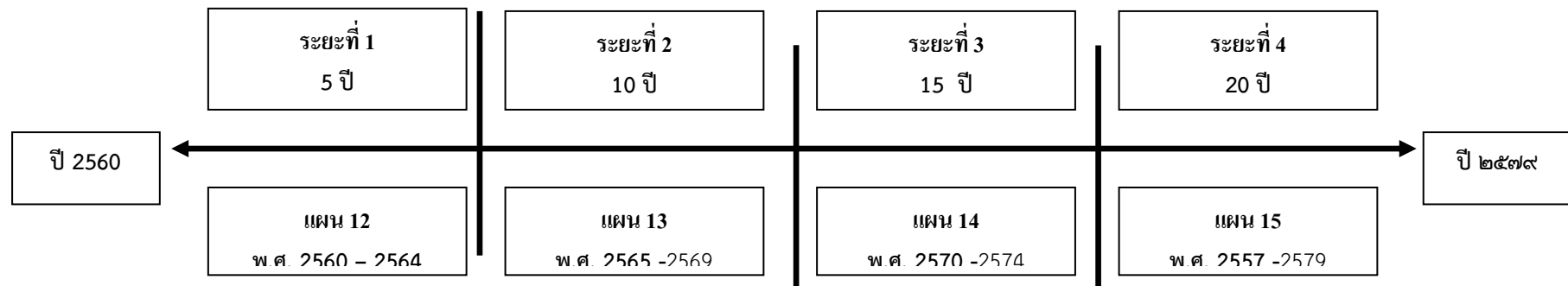
2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.4 การยอมรับของสังคม มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่มสร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อให้ได้การยอมรับจากทุกภาคส่วนในสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) 6 ด้าน

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
2. การเสริมความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
5. ด้านความมั่นคง
6. การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
7. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
8. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
9. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. สถานะของประเทศ

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทาง

เศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540 – 2541) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี 2557 มาอยู่ที่ประมาณ 196,240 บาท หรือประมาณ 6,041 ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ 8 ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.2 ชะลอจากร้อยละ 5.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ 41.3 ในช่วงปี 2534 – 2539 เป็นร้อยละ 25.5 ในช่วงปี 2543 – 2557 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2543 – 2557 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.9 ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

2.1.2 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการ

แข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี 2533 ที่ระดับร้อยละ 9.9 25.4 และ 64.7 เป็นร้อยละ 7.2 28.5 และ 64.3 ในปี 2557 ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสะสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น ภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมาเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการลงทุนและการเพิ่มผลิภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้

ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ 9.7 ต่อปี ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2557)

2.1.3 ผลิภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ 10 จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ 8 ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ 3.3.2 ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 เป็นร้อยละ 2.05 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

2.1.4 การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไข
ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดาเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี 2524 และ 2540 แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่งโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน

อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 42.2 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

2.1.5 อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. 2557 WEF (WorldEconomic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศ และในปี พ.ศ. 2557 IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ 30 จาก 61 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี 2558 หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศทั่วโลก

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่

ผ่านมา (๒๕๔๓ – ๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๒๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่นสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการ พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คน ต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐ – ๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่ สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการ กิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่ เพียงพอ การให้บริการ ICTยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้ม ลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสถียรด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้ อย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้าน โครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพโดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความ ปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่าง ประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และ ทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจ ต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิง ปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ใน กลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗ – ๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘ – ๒๕๕๘ และคาดว่าจะในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอชเอ็นวาย (Gen Y) ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้าน คนในช่วงปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา(ปี ๒๕๔๘ – ๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอชเอ็นวาย ซึ่งมี จำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการ ประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่ เพิ่มขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 10.3 ล้านคน (ร้อยละ 16.2) ในปี 2558 เป็น 20.5 ล้านคน (ร้อยละ 32.1) ในปี 2558 การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อ ภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการ ออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกษียณของบุตร

2.2.2 ครีวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลาย

รูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก 3.6 คน ในปี 2543 เหลือ 3 คน ในปี 2556 โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน 1 รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี 2543 – 2556 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทาง สังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

2.2.3 คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรมโดยคน

ไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี 2557 เพศชาย 71.3 ปี เพศหญิง 78.2 ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควร จากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ 15 – 59 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี 2551 – 2556 มีการศึกษาเฉลี่ย 8.9 ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

2.2.4 สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจาย

รายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 42 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 10.9 ในปี 2556 แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก 0.484 ในปี 2554 เหลือ 0.465 ในปี 2556 อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ 36.8 ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้เพียงร้อยละ 1.1 สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง

2.2.5 ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทยอันเนื่องมาจาก

(1) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคน

เพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด 325.7 เท่า เนื่องจากปัญหกรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(2) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับ

ปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ 19.1 เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ 2.2 เท่า

(3) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี 2556 พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง 3.6 เท่า

(4) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงาน อิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา 40 ที่เพิ่มขึ้นจาก 1.29 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 2.417 ล้านคน ในปี 2557 ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2557 อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ 2.1 เท่า ในปี 2556

(5) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

2.2.6 คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ 99.9 ได้รับความ

คุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ 73.8 ระบบประกันสังคมร้อยละ 16.7 และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.1 ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความ

ครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี 2558 ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ 8.3 ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ 10.4 ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น 800 บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ 89.5 และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง 4,544,926 ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

2.2.7 วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุ

วัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.8 ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความ

ต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และ บูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก 143,632 แห่งในปี 2555 เป็น 152,377 แห่ง ในปี 2556 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพร้อยละ 32.51 ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ 26.77

2.2.9 ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมในช่วง

ระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อม

โทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(1) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 171.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี 2504 เป็น 102 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ในปี 2556

(1) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(2) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนาเกลือ การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี 2504 ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า 2.3 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ ในปี 2552 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 34.8ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี 2534 และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี 2549 - 2554 พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี 2554 ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง 1.61 ล้านตันลดลงจากปี 2549 ที่มี

ปริมาณ 2.42 ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(3) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด 30 ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี 2555 ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 อยู่ที่ระดับ 1.08 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54 ของความต้องการใช้ในปี 2555 และคิดเป็นร้อยละ 12.5 ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 อยู่ที่ระดับ 1,981 พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี 2555 การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ 1 ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.6

(4) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย 25 กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม 285,227 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ 28 ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด 27 แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ 1.13 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ 68,200 ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำและดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี 2557 มีจำนวนประมาณ 151,750 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน 102,140 ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ 49,610 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3.2 ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(1) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.04 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2553 เป็น 1.11 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2557 สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ 19 และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 18 ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง 19.9 ล้านตัน ในปี 2556 ของเสียอันตราย ในปี 2557 มีประมาณ 2.69 ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้เคมีอย่างเคร่งครัด ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ 70 โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(2) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี 2557 พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญ ได้แก่ ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี 2557 ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO 3 เป็น EURO 4 ตั้งแต่ปี 2555 และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(5) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548 – 2557) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปัญหาดังจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน 10.3 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 31

(6) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ 2 การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี 2543 ปริมาณ 229.08 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น 265.9 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี 2557 โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 1.1 จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

2.3.3 ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น

ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง ภัยพิบัติและดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปี ในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่อน้ำท่วมของโลก

2.4 ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

2.4.1 ด้านธรรมาภิบาล

(1) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี 2556 แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ **ภาคการเมือง** ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายนโยบาย มีการทุจริตเพื่อให้เกิดการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์หน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง **ภาคธุรกิจ** บางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ บิดงายอย่างรวบรัด ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค **ภาคประชาชน** มีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น **สถาบันทางศาสนา** บางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ **สื่อมวลชน** หลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาท ในการต่อต้านการทุจริตหรือปกป้องข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(2) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี 2544 โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 72 % ในปี 2557 ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 52 % และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี 2554 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 77 % แสดงให้เห็นว่า

บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

2.4.2 ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(1) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

แผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น 20 กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(2) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่

อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ 2550 และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 13.31 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 251.7 ในปีงบประมาณ 2550 และร้อยละ 28.21 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ 1 จำนวน 185 ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ 2 จำนวน 758 งาน/กิจกรรม จาก 114งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 9,850 คน แบ่งเป็นข้าราชการ 1,378คน บุคลากรทางการศึกษา 5,295 คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน 79 คน และลูกจ้างประจำ 3,098 คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 8.90 ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 10.65 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 38.52 และร้อยละ 39.46 ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

2.4.3 ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของ

การทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รัับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. 2557 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่ว

โลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี 2556 ที่ได้ 35 คะแนน อยู่อันดับ 102 โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง 84 คะแนน และมาเลเซียได้ 52 คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

3. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

3.1 บริบทภายใน

3.1.1 ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (1) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ในช่วง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และร้อยละ 4.2 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 (3) ราคาน้ำมันเฉลี่ย 70 – 90 ดอลลาร์ สหรัฐ. ดอลลาร์สหรัฐในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และเฉลี่ย 80 – 100 ดอลลาร์ สหรัฐ. ดอลลาร์สหรัฐในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (4) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 0.8 ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0 (5) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 และ (6) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.2 และร้อยละ 0.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และ 13 ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3 – 4.3+ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ 3.8 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี 2571 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.3) – 2574 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3)

อัตราการขยายตัว ของ GDP	รายได้ต่อหัว ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12				รายได้ต่อหัว ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13				ปีที่เข้าสู่ประเทศ GDP GNP รายได้ สูง\$
	GDP		GNP		GDP		GNP		
	THB	USD	THB	USD	THB	USD	THB	USD	
3.3	278,636	7,961	264,704	7,563	366,210	10,463	347,899	9,940	2574
3.8	289,992	8,283	275,398	7,869	393,789	11,251	375,099	10,689	2572
2									
4.3	298,163	8,519	283,255	8,093	414,329	11,847	393,898	11,254	2571
5.0	317,051	9,325	301,199	8,859	464,052	13,649	440,849	12,966	2569

การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ

- (1) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น
- (2) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ
- (3) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(4) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย

(5) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น

(6) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 100 – 200 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เจอนโซดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

3.1.2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับ

การดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2553 มีประชากรวัยแรงงาน 5 คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน และคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง 1.7 คนแบกรับผู้สูงอายุ 1 คนการขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้าปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคมอย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

3.1.3 ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการ

ภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ 10 ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ 10 ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.1.4 ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวง

และเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

3.1.5 การบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อ

ต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ **มาตรา 69** หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรม โดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ **มาตรา 82** รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ **มาตรา 89** รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(2) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐ สถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

3.2 บริบทภายนอก

3.2.1 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี 2544 – 2643 (ค.ศ. 2001 -2100) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

3.2.2 การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

3.2.3 ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(1) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขต

เศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยน กฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(2) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ

หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ 2) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน และ 3) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(3) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและ

บริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(4) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ 12 เนื่องจาก

1) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ 2) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(5) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การ

ขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

3.2.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(1) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์

ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(2) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

3.2.5 วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 (Post ๒๐๑๕ Agenda) ประเด็นสำคัญ

ของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา 15 ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2557 ประกอบด้วย เป้าประสงค์ (Goal) จำนวน 17 ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน 169 ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมวิทยาศาสตร์การเกษตรและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

4. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

4.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

4.2 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การลงทุนรวมของภาคเอกชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

4.3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง

สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5. แนวทางการพัฒนา

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตผลสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศ

และต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้า

เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานานุวัตรที่เหมาสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริม

และเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็น

โครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับ

อุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน

รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยช่วงวัย

เด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม **วัยแรงงาน**ให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ **วัยผู้สูงอายุ**ให้

มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.22 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคูณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อ

รองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและ

การใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อน5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการ

ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตรกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน

โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจน และสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับ

ปัจเจก โดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย(Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดันพรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขภาคสาธารณสุขการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ

โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ

คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการโดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทาน หรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไข ปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอย ตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็น การขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจ ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้าน

เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มี

คุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีความสุขที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 มาตรา 53/1 และมาตรา 53/2 บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. แนวคิดและหลักการ

1.1 ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

1.2 หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

- (1) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน
- (2) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

2. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

2.1 พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

2.2.1 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่ร้อยประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

2.1.2 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

2.2 พัฒนาระบบพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

2.3 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

2.4 สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ครอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(3) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(4) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ 15.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25 ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

3.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(1) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการพัฒนาพื้นที่ระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(4) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(5) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3.3 โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (1) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (2) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่นิคมอุตสาหกรรม
- (3) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (4) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (5) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (6) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (7) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561(ฉบับทบทวน)

ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง 4 จังหวัด ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงานและโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคตคือ

- 1) เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม และพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม
- 3) เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาคและการค้าชายแดน
- 4) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ไหม และการท่องเที่ยวอารยธรรมของ” เป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่อมห่ยวอารยธรรม Logistic และ การค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

เป้าหมายรวม

1. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวอารยธรรม และไหม เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน

3. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาคและประเทศอาเซียน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
1. ด้านเกษตร	1.1 แผนการใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร 1.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
2. ด้านอุตสาหกรรม	2.1 แผนการใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม 2.2 กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio - plastic, etc.) 2.3 การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่อุตสาหกรรม 2.4 การลงทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
3. การท่องเที่ยวและ บริการ	3.1 แผนการจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว 3.2 เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ 2 ล้านบาทต่อปี 3.3 ไทยเป็นศูนย์กลาง medical Tourism ของภูมิภาค
4. โครงสร้างพื้นฐาน	4.1 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน 4.2 การลงทุนการให้บริการและใช้ประโยชน์ ICT 4.3 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน
5. พลังงาน	5.1 นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม 5.2 การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน 5.3 การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
6. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจ ในภูมิภาค	6.1 การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน 6.3 ขับเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวาย และ Eastern seaboard 6.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
7. การพัฒนาขีดความ สามารถใน การแข่งขัน	7.1 การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (100 ดัชนีชี้วัด) 7.2 การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand
8. การวิจัยและพัฒนา	8.1 ขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R & D เป็นร้อยละ 1 ของ GDP

	8.2 Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S & T 8.3 การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks 8.4 การขับเคลื่อนข้อริเริ่มกระป๋องตามกรอบความร่วมมืออาเซียน
9. การพัฒนาพื้นที่และ เมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาส จากอาเซียน	9.1 การพัฒนาเมืองหลวง 9.2 การพัฒนาเมืองเกษตร 9.3 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม 9.4 การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว 9.5 การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ 9.6 การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ 9.7 การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน 9.8 ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่ศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
10. การพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	10.1 ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตรเทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนและ การใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) 10.2 พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
11. การยกระดับคุณภาพ ชีวิตและมาตรฐานบริการ สาธารณสุข	11.1 การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ 11.2 การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 11.3 สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
12. การจัดสวัสดิการสังคม และการดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	12.1 การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความเท่าเทียมคุณภาพชีวิต 12.2 กองทุนสตรี
13. การสร้างโอกาสและ รายได้แก่วิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม (SMEs) และเศรษฐกิจชุมชน	13.1 กองทุนตั้งตัวได้ 13.2 กองทุนหมู่บ้าน 13.3 โครงการ sml 13.4 โครงการรับจำนำสินค้าเกษตร
14. แรงงาน	14.1 การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ 14.2 การจัดการแรงงานต่างด้าว 14.3 การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบตามกฎหมายอย่างทั่วถึงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
15. ระบบยุติธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	15.1 การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
16. การต่อต้าน การคอร์รัปชั่น สร้างธรรมาภิบาลและ ความโปร่งใส	16.1 การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม 16.2 การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน

17. การสร้างองค์ความรู้ เรื่อง อาเซียน	17.1 ภาคประชาชน
	17.2 ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ
	17.3 บุคลากรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
18. การพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อความยั่งยืน	18.1 พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 10 แห่ง เพื่อความยั่งยืน
19. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)	19.1 การประหยัดพลังงาน 19.2 การปรับปรุงระเบียบ (เช่น green building code) 19.3 ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
20. นโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม	20.1 ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม 20.2 การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ
21. การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และการบริหารจัดการน้ำ	21.1 การปลูกป่า 21.2 การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ 21.3 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาเซียน
22. การเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ	22.1 การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation) 22.2 การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
23. กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	23.1 ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ 23.2 เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กร 23.3 ปรับปรุงระเบียบ ข้อกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ
24. การปรับโครงสร้าง ระบบราชการ	24.1 เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของภาครัฐด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารการจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง 24.2 ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน 24.3 เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e - service
25. การพัฒนากำลังคน ภาครัฐ	25.1 บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน เตรียมพร้อมสำหรับอนาคต 25.2 พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
26. การปรับโครงสร้างภาษี	26.1 ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้เพิ่มเติมขีดความสามารถในการแข่งขัน
27. การจัดสรรงบประมาณ	27.1 พัฒนากระบวนการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงาน

	ตามนโยบายรัฐบาล
28. การพัฒนาสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	28.1 สํารวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน 28.2 บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
29. การแก้ไขปัญหา ความมั่นคง จังหวัดชายแดน ภาคใต้ และ เสริมสร้าง ความมั่นคงในอาเซียน	29.1 ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ภายใต้กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ 29.2 การเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน
30. การปฏิรูปการเมือง	30.1 กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน		๑๒. สนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovative Entrepreneurship Development) และผู้ประกอบการใหม่ทางธุรกิจเทคโนโลยี (Tech Startup) ของจังหวัด ๑๓. ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ กับหน่วยงานภาครัฐภาคธุรกิจและเอกชน ๑๔. เพิ่มทักษะความสามารถและความเชี่ยวชาญของแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับสังคม ให้เป็นเมืองหน้าอยู่	๑. เพื่อลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำ	๑. ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (%) ๒. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (Gini Coefficient)	๑. ส่งเสริมอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย ๒. ส่งเสริมการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกจากโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ รวมทั้งระบบป้องกันภัยที่เอื้อต่อการกระจายเศรษฐกิจ
	๒. เพื่อพัฒนาโครงข่ายความคุ้มครองทางสังคม	๓. ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อสำนักงานแรงงาน (%) ๔. ร้อยละความครอบคลุมของบัตรประกันสุขภาพของประชาชน (%) ๕. จำนวนศูนย์ช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา (ศูนย์)	๓. ส่งเสริมการเข้าถึงระบบสังคมและประกันสังคมในแรงงาน ๔. ส่งเสริมการจัดบริการสาธารณะสุขที่มีคุณภาพและสามารถบริการได้อย่างครอบคลุม ๕. ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา
	๓. เพื่อสร้างความคุ้มกันให้กับสังคม	๖. ระดับความสำคัญของหน่วยงาน ที่จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม (ครั้ง) ๗. ร้อยละของผู้ประสบปัญหาทางสังคมที่ขอรับบริการได้รับบริการทางกฎหมาย (%)	๖. ส่งเสริมให้สังคมมีภูมิคุ้มกันทางสังคม ๗. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่ประสบปัญหาทางสังคมขอรับบริการจากส่วนราชการที่รับผิดชอบทางภารกิจที่กฎหมายกำหนด

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	๔. เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม	๘. อัตราส่วนแพทย์ต่อประชาชน (แพทย์/คน) (ปี ๒๕๕๙ แพทย์ ๖๒๖ คน ประชากร ๒,๖๒๙,๙๗๙ คน) ๙. อัตราส่วนทันตแพทย์ต่อประชากร (ทันตแพทย์/คน) ๑๐. อัตราส่วนพยาบาลต่อประชากร (พยาบาล/คน) ๑๑. ประชาชนนักศึกษาและบุคลากรด้านดิจิทัลได้รับความรู้และประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล (คน) ๑๒. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ ๑๕-๕๙ ปี (ปี) ๑๓. อัตราการได้รับงานทำของบัณฑิตที่จบภายใน ๑ ปี (%) ๑๔. อัตราการว่างงานของประชากร (ปี๕๘) (%) ๑๕. ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม. ๓ (คะแนน)	๘. ส่งเสริมการให้มีการผลิตแพทย์ ๙. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาทันตแพทย์เพิ่มเพื่อรองรับภาวะผู้สูงอายุของจังหวัด ๑๐. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการบริการเพิ่มขึ้น ๑๑. ส่งเสริมการสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่ประชาชน ทุกสาขาอาชีพ ๑๒. ส่งเสริมให้ประชากรศึกษาในและนอกระบบ ๑๓. ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ประชากรในทุกพื้นที่ในทุกด้าน ๑๔. ส่งเสริมและแนะนำความต้องการแรงงานให้บัณฑิตที่จบใหม่ ๑๕. ส่งเสริมให้มีตลาดนัดพบแรงงานเพื่อลดอัตราการว่างงานของประชาชน ๑๖. ส่งเสริมการเรียนการสอนของครูเพื่อให้นักเรียน มีความรู้ความสามารถ ตามหลักสูตรที่กำหนด
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	๑. เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ๒. เพื่อใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด ๒. ปริมาณขยะในจังหวัด (ตัน) ๓. การจัดการน้ำเสีย (จำนวนระบบ) ๔. พื้นที่บริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้น (ไร่) ๕. ความยาวสะสมของเขื่อนป้องกันน้ำกัดเซาะตลิ่ง (เมตร) ๖. ร้อยละสัดส่วนของพื้นที่ระบบป้องกันน้ำท่วมใน	๑. ปลุกจิตสำนึกและให้ความรู้ประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและทรัพยากรป่าไม้ ๒. การอนุรักษ์และฟื้นฟู ป่าไม้ ๓. การรณรงค์ให้ประชาชนและผู้ประกอบการสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ ๔. การจัดหาและเพิ่มความสามารถในการกำจัดขยะ ๕. ส่งเสริมให้ อบท. มีระบบจัดการน้ำเสีย ๖. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำทั้งในเขตชลประทานและนอกเขต

		พื้นที่ชุมชน (%) ๗. สัดส่วนปริมาณการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อ ยานพาหนะต่อประชากร (ลิตร/คน)	ชลประทาน ๗. เพิ่มสิ่งก่อสร้างเพื่อลดการ พังทลายของตลิ่งตามแม่น้ำลำคลอง สายหลักของจังหวัด
ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
		๘. สัดส่วนปริมาณการใช้ ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อ ประชากร (ล้านกิโลวัตต์/ คน/ปี) ๙. สัดส่วนปริมาณการใช้ ไฟฟ้าในภาคที่ไม่ใช่ ครัวเรือนต่อ GPP (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้าน บาท) ๑๐. สัดส่วนปริมาณการ ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงใน ภาคอุตสาหกรรม ต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)	๘. พัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ ชุมชนเมือง ๙. รมรูงค้ให้ประชาชนลดการใช้ยาย พาหนะส่วนตัว โดยเปลี่ยนมาใช้รถสา ธารณแพน ๑๐. รมรูงค้ให้ประชาชนประหยัด พลังงานไฟฟ้า ๑๑. รมรูงค้ให้ประชาชนประหยัด พลังงานไฟฟ้า ๑๒. รมรูงค้ให้ผู้ประกอบการลด ชั่วโมงการผลิตลงในบางช่วงเวลา
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความ มั่นคงทุกมิติเพื่อ ปกป้องสถาบันหลัก ของชาติ และความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน	๑. เสริมสร้างความ มั่นคงเพื่อปกป้อง สถาบันหลักของชาติ	๑. จำนวนตำบลที่เข้าร่วม กิจกรรมเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจถึงความสำคัญ ของสถาบันหลักของชาติ (ตำบล)	๑. สร้างความรู้ความเข้าใจถึง ความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ ให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ ๒. ส่งเสริม พัฒนาอาชีพตามแนวทาง โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๓. ส่งเสริมการเรียนรู้หลักการทรงงาน และแนวทางพระราชดำริ
	๒. เป็นศูนย์บริหาร	๒. จำนวนตำบลที่เข้าร่วม	๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพ

จัดการเครือข่ายป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้าน ความมั่นคงทุกมิติ	โครงการ/กิจกรรม เครือข่ายการป้องกันและ แก้ไขปัญหาทุกมิติ (ตำบล)	ติด ๕. การป้องกันและแก้ไขปัญหา แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและ การค้ามนุษย์ ๖. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
	๓. จำนวนตำบลที่เข้าร่วม โครงการ/กิจกรรม เครือข่ายการป้องกันและ แก้ไขปัญหาทุกมิติ (ตำบล) (ต่อ)	๗. การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยก่อ การร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ๘. การป้องกันและการแก้ไขปัญหาภัย คุกคามรูปแบบใหม่ ๙. การป้องกันและการแก้ไขปัญหาภัย พิบัติ ๑๐. การป้องกันและรักษาความสงบ เรียบร้อยภายในจังหวัด ๑๑. ส่งเสริมและสร้างเครือข่าย ๑๒. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไข ปัญหาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	๓. เสริมสร้างความปลอดภัยและความสมานฉันท์ในชาติ	๔.สร้างการรับรู้ที่ถูกต้อง (ตำบล)	๑๓. ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัย สมานฉันท์ ของประชาชน หรือนักเรียน นักศึกษา ในจังหวัด ๑๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกส่วน ภาค
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการ	๑.ร้อยละของสถานพยาบาล ที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA (%) ๒. ร้อยละของครัวเรือนที่ เข้าถึงน้ำประปา (%) ๓. ร้อยละของครัวเรือนที่ เข้าถึงไฟฟ้า (%) ๔. ร้อยละของประชากรที่ เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%) ๕. จำนวนครั้งที่ให้บริการ ภาครัฐรัฐวิสาหกิจ และ เอกชน เชิงรุก (ครั้ง) ๖. ร้อยละความสำเร็จของ การเบิกจ่ายงบประมาณ (%) ๗. ร้อยละของภาษีท้องถิ่นที่ จัดเก็บรายได้ ไม่รวมเงิน อุดหนุนเฉพาะกิจ (%)	๑.เพิ่มขีดความสามารถให้บริการ ภาครัฐ ๒. เพิ่มขีดความสามารถจัดเก็บรายได้ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	๒. เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาองค์กร	๘. ร้อยละความพึงพอใจของ ประชาชนต่อประสิทธิภาพ การพัฒนาองค์กร (%)	๓. การพัฒนาบุคลากร ๔. การปรับปรุงระบบสารสนเทศ ๕. การปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กร ๖. การสร้างความโปร่งใสในองค์กร
รวม ๕ ยุทธศาสตร์	รวม ๑๕เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	รวม ๔๖ ตัวชี้วัด	รวม ๖๑ กลยุทธ์

สรุป
วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

เป้าประสงค์รวม	๑) เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา	๒) เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	๓) เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามและปกป้องสถาบันหลักของชาติ	๕) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ประเด็นยุทธศาสตร์	๑) การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ	๒) ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	๓) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	๔) การเสริมสร้างการมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	๓ เป้าประสงค์	๔ เป้าประสงค์	๓ เป้าประสงค์	๓ เป้าประสงค์	๒ เป้าประสงค์
ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด	๑๕ ตัวชี้วัด	๑๐ ตัวชี้วัด	๕ ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด
กลยุทธ์	๑๔ กลยุทธ์	๑๖ กลยุทธ์	๑๒ กลยุทธ์	๑๓ กลยุทธ์	๖ กลยุทธ์

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ

๑.๑) ประสานและบริหารจัดการน้ำ ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี ๒๕๓๘ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ

๑.๒) พัฒนาขุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและน้ำแล้ง

๑.๓) พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา

- ๒.๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
- ๒.๒) พัฒนาและเตรียมบุคลากรทางการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- ๒.๓) สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา เป็นเครื่องมือของชุมชนและประชาชนทั่วไป
- ๒.๔) ส่งเสริมให้ประชาชนได้เตรียมความพร้อม และตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในทุกด้าน
- ๒.๕) ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเกษตรกร

- ๓.๑) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม เกิดพันธุ์พืชใหม่ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- ๓.๒) ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานสากลโดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- ๓.๓) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านการเกษตรอาสาสมัครการเกษตร
- ๓.๔) ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร และเพิ่มช่องทางตลาด
- ๓.๕) สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก ตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓.๖) ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

- ๔.๑) ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็ง
- ๔.๒) ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
- ๔.๓) ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ๔.๔) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- ๔.๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
- ๔.๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- ๔.๗) ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดนครราชสีมา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

- ๕.๑) พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)
- ๕.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในทุกระดับ ให้มีคุณภาพและ

มาตรฐาน โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

๕.๓) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและความต้องการของประชาชน

๖.๒) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

๖.๓) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือเครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖.๔) ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณูปโภค และส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในการใช้และรักษาสาธารณูปโภคอย่างคุ้มค่า

๖.๕) ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาจราจร ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

๗.๑) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๗.๒) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้น

๗.๓) สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๗.๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬา และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๘) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๘.๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิบัติการกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๒) นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร

๘.๓) สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน

๘.๔) บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

๘.๕) เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

๘.๖) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๙) ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๙.๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่างๆ
- ๙.๒) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย
- ๙.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ โดยสร้างความอบอุ่นใจและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๙.๔) สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๑๐.๑) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์
- ๑๐.๒) รณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ
- ๑๐.๓) จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ความหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้ “พัฒนาทุกกลุ่ม ทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชน ทุกคนมีส่วนร่วม”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของเทศบาล ๗ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑) การจัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำ สะพานและการปรับปรุงบำรุงรักษา
- ๑.๒) การก่อสร้างฝาย นำทบกั้นน้ำ ขุดลอก ขุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ ระบบประปา
- ๑.๓) การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๒) ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๒.๑) การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๒) การพัฒนาเทคโนโลยี และบุคลากรขององค์กรให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง
- ๒.๓) การจัดโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพบรรลุตามนโยบายและการบริหารงาน

๒.๔) ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ

๓) ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔) ด้านการศึกษา

๔.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาโรงเรียนในชุมชนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๕) ด้านการเกษตรกรรม

๕.๑) ส่งเสริมสนับสนุนเพิ่มศักยภาพด้านการเกษตร

๖) ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

๖.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลมูลฝอย

๖.๒) การส่งเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา

ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อ HIV.

๖.๓) ส่งเสริมสนับสนุนและดูแลด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน

๖.๔) ส่งเสริมเพิ่มความรู้ ป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด

๖.๕) ส่งเสริมสนับสนุนการออกกำลังกายของประชาชน

๖.๖) ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์สุขภาพชุมชนและ อสม.

๗) ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี

๗.๑) ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนจัดกิจกรรมทางศาสนาและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม

๗.๒) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสิ่งทอและผ้าไหม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑) การพัฒนาและบำรุงโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ให้มีความสะดวก มั่นคง แข็งแรง

๒) การพัฒนาเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพ มีความรู้ มีรายได้เพียงพอ สามารถพึ่งตนเองได้

๓) การพัฒนาเพื่อมุ่งเน้นการบริหารจัดการแบบบูรณาการและการมีส่วนร่วม

๔) การพัฒนาสังคม หมู่บ้าน ให้เข้มแข็งและปลอดภัย

๕) การพัฒนาการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นให้เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีคุณภาพสูงขึ้น

๖) การพัฒนาการเกษตร เพื่อมุ่งเน้นให้เกษตรกรมีผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพ

๗) การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลมูลฝอย และเพิ่มพื้นที่ป่าสีเขียว

๘) การพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไปให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และได้รับสิทธิประโยชน์ที่พึงได้อย่างทั่วถึง

๙) การพัฒนาเป็นหมู่บ้านและตำบลสีขาว ปลอดภัยจากยาเสพติด

๑๐) การพัฒนาเพื่อสืบสานประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

๑๑) การพัฒนาโบราณสถานและโบราณวัตถุให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้คนให้ความสนใจ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑) มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ถนน รางระบายน้ำ แหล่งน้ำ ประปา ไฟฟ้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้ร้อยละ ๘๐

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น และพึ่งตนเองได้มากขึ้น ร้อยละ ๑๐

๓) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล

- ๔) ประชาชนมีความรู้ในการพัฒนาการแปรรูปผลผลิต ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
- ๕) หมู่บ้านในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความปลอดภัย สงบสุข และน่าอยู่ ร้อยละ ๘๐
- ๖) เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการศึกษา และเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕๐
- ๗) ประชาชนมีความรู้ด้านการเกษตรมากขึ้นและพึ่งตนเองได้มากขึ้น ร้อยละ ๑๐
- ๘) ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาสภาพแวดล้อม ด้านสุขภาพ การคัดแยกขยะ เพิ่มมากขึ้น ร้อยละ ๒๐
- ๙) ประชาชนร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่ รักษาซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงามยังคงอยู่
- ๑๐) ประชาชนตำบลตะคุ ร้อยละ ๒๐ มีส่วนร่วมในการ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่อยู่ในพื้นที่ให้คนทั่วไปทราบข้อมูล

๒.๕ คำเป้าหมาย

- ๑) ด้านการได้รับการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๒) ด้านการรับรู้ รับทราบข้อมูลข่าวสาร กว้างขวางและทั่วถึง
- ๓) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๔) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมีความปลอดภัยสูง
- ๕) เด็กและเยาวชนได้รับการส่งเสริมและการพัฒนาทางการศึกษา อย่างทั่วถึง
- ๖) ด้านการเกษตรได้รับการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้
- ๗) ประชาชนมีสุขภาพ อนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ห่างไกลยาเสพติด
- ๘) ประชาชนมีอาชีพเสริม มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้ ครอบคลุมรอบอุ่น
- ๙) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้หมู่บ้านน่าอยู่
- ๑๐) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
- ๑๑) โบราณสถาน โบราณวัตถุ ได้รับการบูรณะและพัฒนาส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๒.๖ กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง
- ๒) พัฒนาระบบประปา แหล่งน้ำ ขุดลอกคูคลอง ห้วย เพื่อเก็บกักน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และการเกษตร รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและน้ำแล้ง
- ๓) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม เพิ่มพูนความรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๔) ส่งเสริมหมู่บ้านให้เข้มแข็ง พัฒนาคุณภาพชีวิต คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- ๕) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดหรือระดมกองตามทางแยกทางโค้งต่างๆ ในเขตหมู่บ้านและจุดที่สำคัญ สนับสนุนการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร
- ๖) ส่งเสริมและพัฒนาศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

๗) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมสนับสนุนการถนอม และแปรรูปสินค้าทางการเกษตร และเพิ่มช่องทางตลาด

๘) พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง

๙) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๑๐) พัฒนาพันธุ์และอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เพิ่มป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๑๑) พัฒนาพันธุ์โบราณสถาน โบราณวัตถุในพื้นที่ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและ เชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของหมู่บ้านและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓) การพัฒนาหมู่บ้าน พัฒนาศักยภาพคน ความเข้มแข็งในการพึ่งตนเองได้ เป็นหมู่บ้านน่าอยู่ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔) การพัฒนาระบบการศึกษาที่กว้างขวางเพิ่มขึ้น

๕) การพัฒนาด้านการเกษตรให้ทำการเกษตรแบบหลากหลาย มีการปลูกพืชทดแทน เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้แบบยั่งยืน

๖) ส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อม

๗) อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่น โบราณวัตถุ โบราณสถาน ให้คงอยู่และพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว สืบไป

๒.๘ แผนงาน

๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓) แผนงานการศึกษา

๔) แผนงานสาธารณสุข

๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๖) แผนงานเคหะและชุมชน

๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

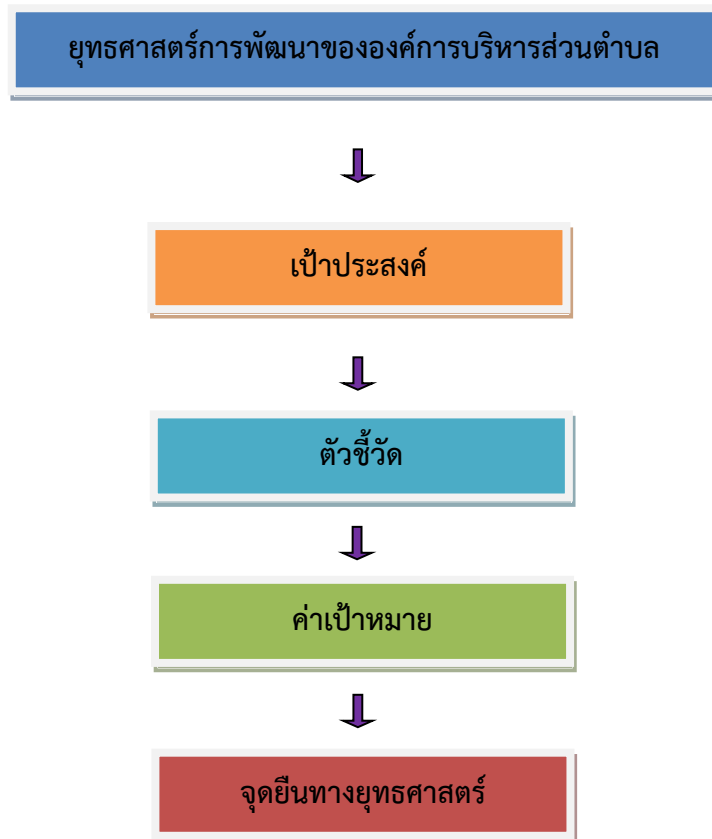
๙) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๑๐) แผนงานการเกษตร

๑๑) แผนงานงบกลาง

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

- หมู่บ้านเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๒๒๓๘ ซึ่งเป็นถนนลาดยางในเขตพื้นที่ตำบล

- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่

ข้าว อ้อยและมัน เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ

ระดับมัธยมศึกษา

- มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ๘ โรงเรียน สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในเขตพื้นที่ตำบล ๒ แห่ง
- สายตรวจชุมชน ๒ แห่ง
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ
- มีโรงงานอุตสาหกรรมและประกอบธุรกิจ ในเขตพื้นที่ตำบล
- มีหมู่บ้าน จำนวน ๒๑ หมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ

ผู้นำหมู่บ้านให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

- มีระบบประปา จำนวน ๓ แห่ง ทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการ

สาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

- มีประเพณีบุญบั้งไฟออกพรรษา , งานนมัสการพระธาตุ ที่สืบสานวัฒนธรรม

ประเพณีที่โดดเด่นของชุมชนและเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

- มีวัด ๕ แห่ง

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองและต่างประเทศ
- ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้

เดียวทำให้ขาดรายได้

- ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบ

ของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

- ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ

แหล่งน้ำที่สำคัญคือการขอรับน้ำจากเขื่อนลำลำลาย ซึ่งมีระยะทางที่ไกลการนำน้ำเข้าสระเพื่อกักเก็บจึงต้องใช้ระยะเวลาหลายวัน และค่อนข้างลำบาก

- ขาดสถานศึกษาระดับฝึกอาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอก

ฤดูกาล

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดนครราชสีมา สามารถสนับสนุนงบประมาณให้เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม ที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

- ตำบลตะคุมีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของ การ

ลงทุนทางเศรษฐกิจ

- ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูป ระบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

- รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการ

ท้องถิ่น

๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัด เมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล
- งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
- กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงาน เกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

- การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ ต้องอาศัยความเสียสละของประชาชนและ หมู่บ้านเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

๖) การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหา และความต้องการของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๖๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากมีพื้นที่รับผิดชอบกว้าง มีถนนสายรองในเขตหมู่บ้าน เขตตำบลหลายสาย และงบประมาณที่จัดเก็บได้เองไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ ส่วนงบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลก็ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานในครอบคลุมได้ทุกด้าน แม้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ ก็ได้ตั้งงบประมาณให้ดำเนินการในแต่ละหมู่บ้านในทุกๆปีอย่างต่อเนื่องเป็นประจำอยู่แล้ว ซึ่งได้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหามา

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณเป็นหลัก องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุได้ตั้งงบประมาณในการดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามถนนสายหลักของตำบลอย่างต่อเนื่องทุกปี และจะขยายเพิ่มขึ้นในครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตตำบลต่อไป

๓) แหล่งน้ำ และการประปา องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ มีกิจการประปา จำนวน ๒ แห่ง สามารถให้บริการได้ครอบคลุม ๑๒ หมู่บ้าน และรับกิจการประปาของหมู่บ้านที่ไม่สามารถบริหารจัดการได้ จำนวน ๑ แห่ง คือบ้านหนองตาด ปัญหาคือ ในปัจจุบันยังมีหมู่บ้านที่ขาดแคลนและมีปัญหาเรื่องแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค จำนวน ๓ หมู่บ้าน ที่ได้รับความเดือดร้อนทุกปี คือ บ้านหนองนมนาง หมู่ที่ ๘ บ้านดอนลำไย หมู่ที่ ๒๐ บ้านหนองเรือ หมู่ที่ ๑๔ ซึ่งมีการผลิตน้ำประปาใช้เองในหมู่บ้าน แต่ปัญหาก็คือไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อให้สามารถผลิตน้ำใช้ได้ตลอดทั้งปี เมื่อถึงฤดูแล้งน้ำจะแห้งและไม่มีแหล่งน้ำสำรอง มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่น ประปาขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ

๔) ด้านที่อยู่อาศัยและการอุปโภคบริโภค จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า

ประชากรในพื้นที่ที่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง บ้านเรือนส่วนมากมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีมลพิษเรื่องกลิ่นบ้าง เนื่องจากมีฟาร์มเลี้ยงไก่ และฟาร์มเลี้ยงสุกร อยู่ในเขตพื้นที่ตำบล ซึ่งบางครั้งจะมีกลิ่นเหม็นมาถึงหมู่บ้าน การแก้ไขได้ออกตรวจสอบพื้นที่ฟาร์มและแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบถึงปัญหาและให้ดำเนินการแก้ไขเป็นการด่วน

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๗๐ เช่น ข้าว

อ้อย มันสำปะหลัง ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร และมีรายได้จากสัตว์เลี้ยงไม่มาก คนอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีมีอาชีพและรายได้ ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๙๐ มีอาชีพและมี ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ปัญหาที่คือ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทำเกษตรบางส่วนในที่ที่มีน้ำท่วมเป็นประจำ หรือบางพื้นที่ภาวะฝนทิ้งช่วง มีพื้นที่ในการทำเกษตรน้อย การขยายตัวของบ้านเรือนเพิ่มขึ้นมาก เริ่มเกิดเป็นหมู่บ้านแออัดและส่งผลกระทบกับสถานะแวดล้อม เช่น ปริมาณการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่รางระบายน้ำมีมากขึ้น ประชาชนยังขาดความรู้ในการสร้างอาชีพเสริม การแก้ไขปัญหาโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อดทนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

ด้านแรงงาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลัง

แรงงาน โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๖๐ ปี และบางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ ปัญหาที่พบคือ ในเขตพื้นที่มีการจ้างแรงงานน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมโดยจะใช้แรงงานในครอบครัวเป็นหลัก เนื่องจากประสบปัญหาด้านแหล่งน้ำในการประกอบอาชีพ และฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรมีน้อย ไม่เพียงพอที่จะสามารถจ้างแรงงานได้

ด้านสุขภาพและสาธารณสุข จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่

ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี

การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ

ด้านการศึกษา เด็ก เยาวชน และประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลตะคุ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี

และได้เรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า

ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่ จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา

พุทธ ประชาชนให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น

ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มี

อยู่อย่างจำกัด ติดตั้งกระจกบริเวณทางร่วมทางแยก ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

ด้านยาเสพติด ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบล จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรปทุมธานีได้แจ้งให้กำนันองค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าไม่มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากกว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหายาขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(๔) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เกิดภาวะแห้งแล้งฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ไม่มีน้ำใต้ดิน ทำให้ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะแหล่งน้ำที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน และยังเป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก ต้นเงิน ต้องได้รับการปรับปรุงพัฒนา ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ปัญหาด้านขยะ เมื่อจำนวนครัวเรือนเพิ่มขึ้นขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหายาขององค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ โครงการปลูกป่าชุมชน โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ ให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นตำบลน่าอยู่

(๕) ด้านการเมือง – การบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ มีหมู่บ้าน จำนวน ๒๑ หมู่บ้าน มีสมาชิกสภา หมู่บ้านละ ๒ คน รวม ๔๒ คน ซึ่งในปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกสภา ทั้งสิ้น ๔๐ คน เนื่องจากมีการลาออกเพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน ๒ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ความต้องการ การเสนอแนะ และเป็นกรรมการคณะต่างๆ ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี มีการการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้พยายามแก้ไข โดยเฉพาะข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตตำบล นำปัญหาความต้องการจากหมู่บ้านมาจัดทำในรูปแบบของโครงการเพื่อนำเข้าบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น จากผลการประชุมประชาคมทุกครั้ง มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ศึกษาดูงานด้านต่างๆ ให้กับ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล อสม. ตัวแทนเกษตรกร และประชาชนทั่วไป เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับที่อื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตราค่าจ้างพนักงานส่วนตำบลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน/ยุทธศาสตร์	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้าง พื้นฐาน	๑) ประชาชนต้องการ เส้นทางในการสัญจรไป มาเพิ่มมากขึ้นและ องค์การบริหารส่วน ตำบลไม่สามารถ ดำเนินการได้เนื่องจากมี ข้อจำกัดด้าน งบประมาณ	- เส้นทางคมนาคมที่ได้ มาตรฐาน	- เส้นทางคมนาคม ในเขตพื้นที่ตำบล	- มีเส้นทางในการ คมนาคมที่ได้ มาตรฐาน ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรไปมา
	๒) จำนวนครัวเรือนมาก ขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่ เพียงพอ ไม่มีแหล่ง ระบายน้ำที่ไหลมาจาก รางระบายน้ำในหมู่บ้าน	- ราง/ท่อระบายน้ำ ที่ได้ มาตรฐานการระบายน้ำ ได้ - แหล่งปล่อยน้ำทิ้ง	- พื้นที่ในเขตตำบล	- มีรางระบายน้ำ สามารถระบายน้ำได้ สะดวก ไม่อุดตัน – แหล่งบำบัดน้ำเสีย
	๓) ขาดแคลนแหล่งน้ำ ในการเกษตรและการ ผลิตน้ำประปาสำหรับ อุปโภค-บริโภคที่ พอเพียงและได้ มาตรฐาน	- แหล่งกักเก็บน้ำเพื่อ การเกษตรและผลิต น้ำประปา - น้ำประปาที่ได้ มาตรฐาน สะอาดเพื่อ อุปโภค-บริโภคอย่าง ทั่วถึงแลเพียงพอตลอด ทั้งปี	- พื้นที่ในเขตตำบล	- มีแหล่งน้ำเพื่อทำ การเกษตรอย่าง เพียงพอตลอดทั้งปี - มีน้ำประปาใช้ อย่างพอเพียง ตลอด ทั้งปี และมี น้ำประปาที่มี คุณภาพตาม มาตรฐานเพิ่มขึ้น
	๔) ไฟฟ้าส่องสว่างทาง และที่สาธารณะยังไม่ สามารถดำเนินการ ครอบคลุมพื้นที่ได้ ทั้งหมด	- ไฟฟ้าส่องสว่าง	- ถนนสายหลักและ ถนนในหมู่บ้าน ใน เขตพื้นที่ตำบล	- ไฟฟ้าส่องสว่าง ตลอดแนวถนน เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจรไปมา และป้องกันการเกิด อุบัติเหตุและ อาชญากรรมใน พื้นที่ตำบล

๒. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลยังไม่ทั่วถึง	- ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่บิดเบือนหรือรับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่ครบถ้วน ทำให้การสื่อสารต่อไปไม่ถูกต้อง	- ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบล	- เครื่องมือสื่อสารเสี่ยงตามสายจากองค์การบริหารส่วนตำบลถึงทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่ตำบล
	๒) การส่งเสริมหรือการรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ยังขาดความเข้มแข็ง ๓) การบริหารราชการการพัฒนาศาธารณูปโภคสาธารณูปการ และในด้านอื่นๆ ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่คอยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร	มีความคลาดเคลื่อนและชัดเจนทำให้เกิดปัญหาการเข้าใจผิดในหลายๆ เรื่อง - การรวมกลุ่มเพื่อฝึกอาชีพหรือส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนเพื่อเสริมสร้างรายได้ ยังไม่สามารถดำเนินการให้เข้มแข็งได้ ประชาชนรวมตัวกันได้น้อยและขาดการต่อเนื่องในการดำเนินการ - การขาดจิตสำนึกของประชาชนที่จะปฏิบัติตามนโยบายเพื่อการแก้ไขปัญหา ทำให้การบริหารราชการไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร		- ฝึกอบรมและปรับทัศนคติในการรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง และสามารถดำเนินการได้จริงอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง - สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว
	๔) มีการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของอาคารบ้านเรือนทำให้เกิดเป็นหมู่บ้านแออัดในบางหมู่บ้าน	- ประชากร	- พื้นที่ในเขตตำบล	- ควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนการพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อไม่เกิดปัญหาจากการก่อสร้างอาคาร
๓. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร

				เตือนให้ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการ	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด
๕. ด้านการศึกษา	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยยังไม่พอเพียง และไม่ทั่วถึง ๒) โอกาสทางการศึกษาเนื่องจากงบประมาณในการศึกษาสำหรับบางครัวเรือนที่มีรายได้น้อย	- โรงเรียนในเขตพื้นที่ตำบล - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบล	- เด็กนักเรียนในเขตพื้นที่ตำบล	- มีสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัย และพอเพียง - เด็กนักเรียนมีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
๕. ด้านการเกษตร	๑) การทำการเกษตรเป็นการดำเนินการตามฤดูกาลเท่านั้น ๒) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตห่างไกลจากแหล่งรับซื้อ	- แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน - หากฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล เกษตรกรไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ไม่มีรายงาน ไม่มีอาชีพเสริม	- เกษตรกรในเขตพื้นที่ตำบล	- มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่เพียงพอ - มีการส่งเสริมการทำเกษตรด้านอื่นๆ นอกเหนือจากการทำนา ปลุกข้าว - ราคาผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น - แหล่งรับซื้อผลผลิตเพิ่มขึ้น
๖. ด้านการสาธารณสุข	๑) มีการระบาดของโรคไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ ๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง แนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน ๓) ปริมาณขยะและน้ำ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตพื้นที่ตำบล - ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย - ประชาชนที่มีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป	- ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ - ไม่มีจำนวนผู้ป่วยเรื้อรังเพิ่มขึ้น - ปริมาณขยะและ

	เสียชีวิตมากขึ้น ๕) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี จำนวน ๒๙๑ คน			น้ำเสียถูกกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง - ผู้ที่มีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพทุกคน
๗. ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและกีฬา	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี โบราณสถาน โบราณวัตถุ ยังคงอยู่ ไม่ถูกขโมย	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และโบราณสถาน โบราณวัตถุ ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง	- แหล่งท่องเที่ยว โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณีท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม ในเขตพื้นที่ตำบล	- โบราณสถาน โบราณวัตถุ ได้รับการบูรณะและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว - ประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่นได้รับการปลูกฝังและสืบทอดให้คนรุ่นใหม่สืบทอดต่อไป - ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกขโมยและคงอยู่สืบไป

ส่วนที่ 4
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

4.1 แนวทางการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนา

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
1.	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านเคหะและชุมชน	1.ก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ 2.ก่อสร้าง/ขุดลอกอ่างเก็บน้ำ ลำห้วย บึง สระฯลฯ 3.ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า ไฟฟ้าสาธารณะ ประปา บ่อบาดาลและโทรศัพท์ 4.ก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์และเสี่ยงตามสาย	กองช่าง	อบต. วะตะแบก
2.	ด้านการพัฒนาคน สังคม และคุณภาพชีวิต	ด้านบริหารงานทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ด้านการรักษาความสงบภายใน	1.การพัฒนาและการส่งเสริมด้านการศึกษา 2.การพัฒนาส่งเสริมด้านสาธารณสุข 3.การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชนสังคมและการรักษาความสงบ การสร้างความเข้มแข็งชุมชนการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย 4.การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ/การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติด 5.การจัดทำโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยยากจน ผู้ด้อยโอกาสผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ในเขต อบต.วะตะแบก 6.เพิ่มช่องทางและสร้างโอกาสการเรียนรู้ให้กับประชาชน 7.การเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยทางธรรมชาติ/แผนงกการเตรียมการป้องกันและช่วยเหลือผู้ประสบภัย	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษา กองช่าง กองสวัสดิการสังคม	

3.	ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ด้านบริหารงานทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร	1.การส่งเสริมพัฒนากลุ่มอาชีพ และแก้ไขปัญหาความยากจน 2.การสนับสนุนโครงการตามแนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” ภาครัฐเกษตรแบบพอเพียง	สำนักงานปลัด กองสวัสดิการสังคม กองช่าง
4.	ด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟู ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านบริหารงานทั่วไป ด้านเศรษฐกิจ ด้านการบริการชุมชนและสังคม	1.การสนับสนุนและส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2.สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับ ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น	กองการศึกษา สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม กองการศึกษา
5.	ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและความปลอดภัย	ด้านเศรษฐกิจ ด้านบริหารงานทั่วไป ด้านบริการชุมชนสังคม ด้านเคหะและชุมชน	1.การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน/การฟื้นฟูและปรับปรุงสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศวิทยา 2.การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย 3.การพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย การจัดการระบบสาธารณสุขปโค ระบบผังเมือง	กองการศึกษา กองช่าง
6	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ด้านบริหารงานทั่วไป	1.การพัฒนาคุณภาพและการให้บริการแก่ประชาชน 2.การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ 3.การสร้างศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและสามารถตรวจสอบได้ 4.การพัฒนาการส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองช่าง กองคลัง กองคลัง กองการศึกษา
รวม	6 ยุทธศาสตร์	6 ด้าน	22 แผนงาน	1 สำนัก / 4 กอง

6. ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

6.1 แผนงานการพัฒนาคุณภาพและการให้บริการแก่ประชาชน

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
1	โครงการ อบต. เคลื่อนที่/ สัญจร - ออก ให้บริการ จัดเก็บภาษี - ออก ให้บริการ ตรวจสอบสุขภาพ - ออก ให้บริการด้าน การศึกษา - ออก ให้บริการด้าน การประกอบ อาชีพ - ออก ให้บริการจ่าย เบี้ยยังชีพ - ออก ให้บริการฉีด พ่นยุง - ออก ให้บริการฉีด พ่น ไขหวัดนก - ออก ให้บริการฉีด วัคซีน - ออก ให้บริการด้าน สาธารณสุขอื่นๆ	เพื่อให้การ บริหารงาน ดำเนินงานเป็นไป ด้วยความ เรียบร้อยและมี ประสิทธิภาพ	ให้บริการ สาธารณะกับ ประชาชน ให้ครบถ้วน ครอบคลุม รวดเร็ว	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละ 80 ของ ประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนได้รับ ความ สะดวกในการรับ บริการด้านต่าง ๆ บริการ	ทุกส่วน ราชการ

2	โครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	เพื่อให้การจัดเก็บภาษี เป็นระบบ	จัดหาโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	500,000	500,000	500,000	500,000	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการรับบริการ	สำนักงานปลัด ส่วนการคลัง ส่วนโยธา
3	จัดซื้อวัสดุสำนักงาน	เพื่อให้มีวัสดุสำนักงานสำหรับใช้ในสำนักงาน	จัดซื้อวัสดุสำนักงาน	300,000	300,000	300,000	300,000	มีวัสดุสำนักงานใช้อย่างเพียงพอ	มีวัสดุสำนักงานใช้อย่างเพียงพอ	ทุกส่วนราชการ
4	ก่อสร้างศูนย์อพพร.ประจำอบต.และป้อมยาม	เพื่อให้มีศูนย์อพพร.ประจำอบต.และป้อมยาม	รายละเอียดตามแบบ ที่ อบต.จะ ตะแบก กำหนด	300,000	300,000	300,000	300,000	มีวัสดุสำนักงานใช้อย่างเพียงพอ	มีวัสดุสำนักงานใช้อย่างเพียงพอ	ทุกส่วนราชการ

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
4	ติดตั้งเหล็กดัด สำนักงาน ,ศพด/ ปรับปรุงภูมิ ทัศน์ อบต.วะ ตะแบกและ ศพด.	เพื่อป้องกันความ ปลอดภัยใน ทรัพย์สินทาง ราชการ	ติดตั้งเหล็กดัด สำนักงาน บริเวณ หน้าต่าง ทุก ส่วนใน สำนักงาน	200,000	200,000	200,000	200,000	เพื่อ ป้องกัน ความ ปลอดภัย ใน ทรัพย์สิน	เพื่อป้องกันความ ปลอดภัย ใน ทรัพย์สินทาง ราชการ	กองช่าง
5	ปรับปรุงต่อ เติม/ซ่อมแซม อาคาร หอประชุม/ อาคาร สำนักงาน/ ศพด.	เพื่อรองรับการ บริการ ประชาชน ให้สะดวกรวดเร็ว มีความพึงพอใจ	ปรับปรุงต่อ เติม/ซ่อมแซม อาคาร หอประชุม	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ประชา ชนได้รับ การ บริการ สะดวก ในการรับ บริการ	ประชาชนได้รับ การบริการสะดวก ในการรับบริการ	กองช่าง
6	โครงการ จัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ครุภัณฑ์ เพื่อ ใช้ในการ บำรุงรักษา ทรัพย์สิน เช่น ค่าครุภัณฑ์ สำนักงาน ครุภัณฑ์ที่ดิน และ สิ่งก่อสร้าง ครุภัณฑ์ไฟฟ้า และวิทยุ ฯลฯ เป็นต้น	เพื่อใช้ในงาน ราชการ ซ่อมแซม ทรัพย์สินที่ดินและ สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ฯลฯ เป็นต้น	เพื่อซ่อมแซม ทรัพย์สิน ราชการให้มี สภาพใช้งาน ได้	200,000	200,000	200,000	200,000	ประชา ชนร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	เพื่อใช้ในงาน ราชการ ซ่อมแซม ทรัพย์สินที่ดินและ สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ฯลฯ เป็นต้น	กองช่าง
7	โครงการ ค่าใช้จ่ายตาม ข้อผูกพันต่าง ๆ ของ องค์การ บริหารส่วน ตำบล ตะแบก	เพื่อจ่ายตามข้อ ผูกพันต่าง ๆ ขององค์การ บริหารส่วน ตำบลตะแบก	เพื่อใช้ในงาน ราชการของ องค์การ บริหารส่วน ตำบล ตะแบก	700,000	700,000	700,000	700,000	ประชา ชนร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	เพื่อใช้ในงาน ราชการ	สำนักปลัด

8	โครงการ ก่อสร้าง/ ปรับปรุง/ ซ่อมแซม อาคารห้อง แถวพักอาศัย ข้าราชการ อบต.วะ ตะแบก	เพื่อให้บ้านพักมี สภาพพร้อมใช้ งานและมีความ ปลอดภัย	เพื่อให้ ข้าราชการ ขององค์การ บริหารส่วน ตำบล ตะแบกได้มี บ้านพักอาศัย	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	ข้าราชการ ของ อบต.วะ ตะแบก มีบ้านพัก อาศัย	เพื่อใช้ในงาน ราชการ	สำนักปลัด
9	โครงการ จัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ไฟฟ้า และวิทยุ	เพื่อใช้ในงาน ราชการ	เพื่อให้ ข้าราชการ ขององค์การ บริหารส่วน ตำบล ตะแบกได้มี บ้านพักอาศัย	200,000	200,000	200,000	200,000	เพื่อมี ครุภัณฑ์ ไฟฟ้า และวิทยุ ใช้ในงาน	เพื่อใช้ในงาน ราชการ	สำนักปลัด

6.2 แผนงานการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
1	โครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรสมาชิกผู้บริหารพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน	เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีคุณภาพประสิทธิภาพการทำงาน	สนับสนุนการฝึกอบรมพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถ	500,000	500,000	500,000	500,000	บุคลากรมีความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาองค์กร	บุคลากรมีความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาองค์กร	สำนักปลัด
2	โครงการพัฒนาศักยภาพคณะผู้บริหารสมาชิกสภา อบต. ผู้นำพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง	เพื่อนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ให้งานมีระบบมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	จัดศึกษาดูงานนอกสถานที่ พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง/คณะผู้บริหาร/สมาชิก อบต. และผู้นำ	500,000	500,000	500,000	500,000	องค์กรมีวิทยาการสมัยใหม่และปรับปรุงระบบการทำงานให้ทันสมัย	องค์กรมีวิทยาการสมัยใหม่และปรับปรุงระบบการทำงานให้ทันสมัย	สำนักปลัด
3	โครงการส่งเสริมการศึกษาของบุคลากร	เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้และได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น	บุคลากรเข้ารับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท	500,000	500,000	500,000	500,000	บุคลากรมีศักยภาพ มีความรู้และได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น	บุคลากรมีศักยภาพ มีความรู้และได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น	ทุกส่วนราชการ
4	โครงการตรวจสอบสุขภาพประจำปี	เพื่อทำการตรวจสุขภาพให้กับพนักงานส่วนตำบล	พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง	20,000	20,000	20,000	20,000	จำนวนผู้เข้าร่วมการเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี	บุคลากรในองค์กรได้รับการตรวจสุขภาพเบื้องต้น	ทุกส่วนราชการ

5	โครงการ อบรม จริยธรรม/ คุณธรรม	เพื่อทำการอบรม ให้พนักงานส่วน ตำบล ลูกจ้างได้มี คุณธรรมประจำใจ ในการปฏิบัติ หน้าที่ราชการ	พนักงานส่วน ตำบล ลูกจ้าง	200,000	200,000	200,000	200,000	จำนวน ผู้เข้าร่วม การเข้า รับการ ตรวจ สุขภาพ ประจำปี	บุคลากรในองค์กร ได้รับการอบรมให้ มีคุณธรรม จริยธรรมในการ ปฏิบัติราชการ	ทุกส่วน ราชการ
---	---	--	-----------------------------	---------	---------	---------	---------	--	--	-------------------

6.3 แผนงานการมีข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและสามารถตรวจสอบได้

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
1	จัดตั้งศูนย์ ข้อมูลข่าวสาร	เพื่อให้การ สนับสนุนข้อมูล ข่าวสารของตำบล ให้หน่วยงาน ราชการ ประชาชนที่มา ติดต่อขอข้อมูล ข่าวสาร	ศูนย์ข้อมูล ข่าวสาร อบต. 1 แห่ง	30,000	30,000	30,000	30,000	หน่วยงาน นราขการ เอกชน ประชาชน ได้รับ ข้อมูล ข่าวสาร จาก อบต.	หน่วยงานราชการ เอกชนประชาชน ได้รับข้อมูล ข่าวสารจาก อบต.	สำนักงานปลัด
2	อุดหนุนศูนย์ ข้อมูลข่าวสาร ระดับอำเภอ	เพื่อสนับสนุน หน่วยงานที่ปฏิบัติ กิจการอันเป็น สาธารณประโยชน์	อุดหนุนศูนย์ ข้อมูลข่าวสาร ระดับอำเภอ	10,000	10,000	10,000	10,000	อำเภอ ได้รับการ สนับสนุน ศูนย์ ข้อมูลข่า สาร	หน่วยงานราชการ เอกชนประชาชน ได้รับข้อมูล ข่าวสารจาก อบต.	สำนักงานปลัด
3	ติดตั้งสื่อ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร	เพื่อให้มีข้อมูล ข่าวสารและสื่อที่ ทันสมัย	จัดซื้ออุปกรณ์ สื่อ ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสาร ในด้านต่างๆ	20,000	20,000	20,000	20,000	หน่วยงาน นราขการ เอกชน ประชาชน ได้รับ ข้อมูล ข่าวสาร จาก อบต.	อำเภอได้รับการ สนับสนุนศูนย์ ข้อมูลข่าวสาร	สำนักงานปลัด
4	โครงการติดตั้ง กล้องวงจรปิด (CCTV) ใน ตำบลวะ ตะแบกและ สำนักงาน	เพื่อให้มีข้อมูล ข่าวสารและสื่อที่ ทันสมัยและมี ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	ติดตั้งกล้อง วงจรปิด (CCTV) ใน ตำบลวะ ตะแบก	100,000	100,000	100,000	100,000	ประชาชน ร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนและ เยาวชนมีความรู้ เพิ่มขึ้น	สำนักงานปลัด
4	โครงการ พัฒนาและ ปรับปรุง เว็บไซต์ อบต. วะตะแบก	เพื่อให้มีข้อมูล ข่าวสารและสื่อที่ ทันสมัยและมีการ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์	เว็บไซต์ อบต. วะตะแบก	30,000	30,000	30,000	30,000	ประชาชน ร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	มีการเผยแพร่ ข่าวสารของ หน่วยงานราชการ ที่โปร่งใสตรวจสอบ ได้	สำนักงานปลัด

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564)

สำหรับอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคน สังคม และคุณภาพชีวิต

แผนงานที่ 1 แผนงานการพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
1	โครงการเงิน อุดหนุน โรงเรียนใน พื้นที่ อบต.วะ ตะแบก ในการ ยกระดับคุณภาพ การศึกษา	อุดหนุน โรงเรียนในพื้นที่ อบต.วะตะแบก ในการยกระดับ คุณภาพการ ศึกษา	โรงเรียนในพื้นที่ อบต.วะตะแบก	100,000	100,000	100,000	100,000	นักเรียนใน พื้นที่ อบต.วะ ตะแบกร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	โรงเรียนในพื้นที่ อบต.วะตะแบก ในการยกระดับ คุณภาพการศึกษา	กองการศึกษา
2	โครงการ อุดหนุนที่ทำการ ปกครอง อำเภอเทพ สถิต/งานเจ้า พ่อพญาแล	อุดหนุนที่ทำการ ปกครอง อำเภอเทพ สถิต/งานเจ้า พ่อพญาแล	อุดหนุนที่ทำการ ปกครองอำเภอ เทพสถิต/งานเจ้า พ่อพญาแล	10,000	10,000	10,000	10,000	อุดหนุนที่ทำการ ปกครอง อำเภอเทพ สถิต/งานเจ้า พ่อพญาแล	อุดหนุนที่ทำการ ปกครองอำเภอ เทพสถิต/งานเจ้า พ่อพญาแล	สำนักปลัด
3	โครงการ อุดหนุนการจัด งานเทศกาล ท่องเที่ยวดอก กระเจียวงาม	อุดหนุนการจัด งานเทศกาล ท่องเที่ยวดอก กระเจียวงาม	อุดหนุนการจัด งานเทศกาล ท่องเที่ยวดอก กระเจียวงาม	30,000	30,000	30,000	30,000	อุดหนุนการจัด งาน เทศกาล ท่องเที่ยวดอก กระเจียวงาม	อุดหนุนการจัด งานเทศกาล ท่องเที่ยวดอก กระเจียวงาม	สำนักปลัด
4	โครงการ อุดหนุนเพื่อจัด งานพิธีและ กิจกรรมเฉลิม พระเกียรติฯ อำเภอเทพสถิต	อุดหนุนเพื่อจัด งานพิธีและ กิจกรรมเฉลิม พระเกียรติฯ อำเภอเทพสถิต	อุดหนุนเพื่อจัด งานพิธีและ กิจกรรมเฉลิม พระเกียรติฯ อำเภอเทพสถิต	5,000	5,000	5,000	5,000	อุดหนุนเพื่อ จัดงานพิธีและ กิจกรรมเฉลิม พระเกียรติฯ อำเภอเทพ สถิต	อุดหนุนเพื่อจัด งานพิธีและ กิจกรรมเฉลิม พระเกียรติฯ อำเภอเทพสถิต	สำนักปลัด

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
5	โครงการเงิน อุดหนุน โครงการ ท้องถิ่น ท้องที่ สามัคคีร่วมใจ	อุดหนุน โครงการท้องถิ่น ท้องถิ่น ท้องที่ สามัคคี ร่วมใจ	อุดหนุนโครงการ ท้องถิ่น ท้องที่ สามัคคีร่วมใจ	10,000	10,000	10,000	10,000	อุดหนุน โครงการ ท้องถิ่น ท้องถิ่น สามัคคีร่วมใจ	อุดหนุนโครงการ ท้องถิ่น ท้องที่ สามัคคีร่วมใจ	กองการ ศึกษา
6	อุดหนุน โครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพ ศูนย์รวม ข่าวสารการ จัดซื้อจัดจ้าง ของอปท.ระดับ อำเภอ	อุดหนุน โครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพ ศูนย์รวม ข่าวสารการ จัดซื้อจัดจ้าง ของอปท.ระดับ อำเภอ	อุดหนุนโครงการ เพิ่ม ประสิทธิภาพ ศูนย์รวมข่าวสาร การจัดซื้อจัดจ้าง ของอปท.ระดับ อำเภอ	30,000	30,000	30,000	30,000	อุดหนุน โครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพ ศูนย์รวม ข่าวสารการ จัดซื้อจัดจ้าง ของอปท. ระดับอำเภอ	อุดหนุนโครงการ เพิ่ม ประสิทธิภาพ ศูนย์รวมข่าวสาร การจัดซื้อจัดจ้าง ของอปท.ระดับ อำเภอ	สำนักปลัด
7	อุดหนุน โครงการ สนับสนุน กิจกรรมบริจาค โลหิต เณิม พระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	อุดหนุน โครงการ สนับสนุน กิจกรรมบริจาค โลหิต เณิม พระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	การร่วมกิจกรรม บริจาคโลหิต เณิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	10,000	10,000	10,000	10,000	การร่วม กิจกรรม บริจาคโลหิต เณิมพระ เกียรติ พระบาทสมเด็ จพระ เจ้าอยู่หัว	การร่วมกิจกรรม บริจาคโลหิต เณิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	สำนักปลัด
8	อุดหนุนให้กับ โรงเรียนในการ จัดซื้ออาหาร กลางวันสำหรับ เด็กนักเรียนใน พื้นที่ อบต.วะ ตะแบก	อุดหนุนให้กับ โรงเรียนในการ จัดซื้ออาหาร กลางวันสำหรับ เด็กนักเรียนใน พื้นที่ อบต.วะ ตะแบก	เด็กนักเรียนใน พื้นที่ อบต.วะ ตะแบก	3,240,00 0	3,240,00 0	3,240,00 0	3,240,00 0	เด็กนักเรียนใน พื้นที่ อบต.วะ ตะแบก	เด็กนักเรียนใน พื้นที่ อบต.วะ ตะแบกได้รับ สารอาหาร กลางวันครบถ้วน	กองการศึกษา

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
9	อุดหนุนโรงเรียนในพื้นที่ตำบลละตะแบกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	อุดหนุนโรงเรียนในพื้นที่ตำบลละตะแบกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	โรงเรียนในพื้นที่ตำบลละตะแบกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	60,000	60,000	60,000	60,000	โรงเรียนในพื้นที่ตำบลละตะแบกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	เด็กและเยาวชนห่างไกลยาเสพติด	กองการศึกษา
10	อุดหนุนให้กับโรงเรียนในการจัดซื้ออาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียน ศพด. ในพื้นที่ อบต.วะตะแบก	อุดหนุนให้กับโรงเรียนในการจัดซื้ออาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนในพื้นที่ อบต.วะตะแบก	เด็กนักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขต อบต.วะตะแบก	700,000	800,000	900,000	100,000	ร้อยละ 80 ของนักเรียน ศพด.ได้รับประโยชน์	นักเรียนใน ศพด.ได้รับสารอาหารครบทั้ง 5 หมู่	กองการศึกษา
11	อุดหนุนการแข่งขันกีฬา อบต.สัมพันธ์	เพื่อส่งเสริมให้พนักงาน มีความสามัคคี	สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา อบต.สัมพันธ์ จังหวัดชัยภูมิ	30,000	30,000	30,000	30,000	สร้างความสามัคคีระหว่างหน่วยงาน	สร้างความสามัคคีระหว่างหน่วยงาน	กองการศึกษา

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
12	อุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการขยายเขตไฟฟ้า	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ	หมู่บ้านภายในเขตตำบลวะตะแบก	450,000	550,000	650,000	750,000	ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับประโยชน์	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ	กองช่าง
13	อุดหนุนค่าจัดการเรียนการสอน รายหัว	อุดหนุนค่าจัดการเรียนการสอน รายหัว	อุดหนุนค่าจัดการเรียนการสอน รายหัว อัตราคนละ 1,700 บาท/ปี ตามจำนวนเด็ก	329,800	4,500,000	4,800,000	5,000,000	นักเรียนในเขตตำบลวะตะแบกร้อยละ 80 ได้รับประโยชน์	อุดหนุนค่าจัดการเรียนการสอน รายหัว	สำนักปลัด
14	อุดหนุนค่าอาหารเสริม (นม) สำหรับศพด.ในเขต อบต.วะตะแบก	อุดหนุนค่าอาหารเสริม นมสำหรับศพด.ในเขต อบต.วะตะแบก	เด็กนักเรียน ศพด. ในพื้นที่ อบต.วะตะแบก	700,000	800,000	900,000	1,000,000	นักเรียนในเขตตำบลวะตะแบกร้อยละ 80 ได้รับประโยชน์	เด็กนักเรียนได้รับสารอาหารที่เพียงพอ อาหารเสริม (นม)	สำนักปลัด
15	สนับสนุนเงินสมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบล (สปสข.)	เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมด้านสุขภาพ	จัดกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพในตำบล	170,000	170,000	170,000	170,000	ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่ดี	ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่ดี	สำนักปลัด
16	อุดหนุนให้กับโรงเรียนในการจัดซื้ออาหารเสริม (นม) สำหรับเด็กนักเรียนในพื้นที่ อบต.วะตะแบก	อุดหนุนให้กับโรงเรียนในการจัดซื้ออาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนในพื้นที่ อบต.วะตะแบก	เด็กนักเรียนในพื้นที่ อบต.วะตะแบก	1,400,000	1,450,000	1,500,000	1,550,000	นักเรียนในเขตตำบลวะตะแบกร้อยละ 80 ได้รับประโยชน์	เด็กนักเรียนในพื้นที่ อบต.วะตะแบก ได้รับสารอาหารเสริม (นม) ที่เพียงพอ	กองการศึกษา
17	โครงการบูรณาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับพื้นที่เป้าหมาย	เพื่อสนับสนุนและป้องกันปราบปรามยาเสพติด	เยาวชนและกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่ตำบลวะตะแบก	30,000	30,000	30,000	30,000	ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับประโยชน์	ผู้เสพยาเสพติดลดน้อยลง	สำนักปลัด

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
18	เงินสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ	เพื่อสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุในชุมชน ตำบลวะตะแบก 22 หมู่บ้าน	1,500,00 0	1,500,00 0	1,500,00 0	1,500,00 0	ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	ผู้สูงอายุได้รับ เงินเบี้ยยังชีพ ตามหลักเกณฑ์ที่ กำหนด	กองสวัสดิการ
19	เงินสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ พิการ	เพื่อสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ พิการ	เพื่อสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้พิการ ในชุมชนตำบล วะตะแบก 22 หมู่บ้าน	7,000,00 0	7,000,00 0	7,000,00 0	7,000,00 0	ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	ผู้พิการได้รับเงิน เบี้ยยังชีพตาม หลักเกณฑ์ที่ กำหนด	กองสวัสดิการ
20	เงินสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ป่วย เอดส์	เพื่อสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ป่วย เอดส์	เพื่อสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ป่วย เอดส์ ในชุมชน ตำบลวะตะแบก 22 หมู่บ้าน	240,000	300,000	350,000	400,000	ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	ผู้ป่วยเอดส์ได้รับ เงินเบี้ยยังชีพ ตามหลักเกณฑ์ที่ กำหนด	กองสวัสดิการ
21	เงินสมทบ กองทุน ประกันสังคม	เพื่อสมทบ กองทุน ประกันสังคม ของพนักงาน จ้าง	พนักงานจ้างส่วน ตำบล วะ ตะแบก	450,000	450,000	450,000	450,000	ลูกจ้างได้รับ ประโยชน์	ลูกจ้างได้รับสิทธิ สวัสดิการสมทบ กองทุน ประกันสังคม	สำนักปลัด
22	เงินสมทบ กองทุน บำเหน็จ บำนาญ	เพื่อสมทบ กองทุนบำเหน็จ บำนาญเพื่อ ข้าราชการ ท้องถิ่น	ข้าราชการส่วน ท้องถิ่น	450,000	450,000	450,000	450,000	ข้าราชการ ได้รับสิทธิและ ประโยชน์	ข้าราชการได้รับ สิทธิและประโยชน์	สำนักปลัด

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
23	อุดหนุน หน่วยงาน รักษาความ ปลอดภัย/การ ตั้งจุดตรวจตาม เทศกาลต่าง ๆ	อุดหนุน หน่วยงานรักษา ความปลอดภัย/ การตั้งจุดตรวจ ตามเทศกาล ต่าง ๆ	อุดหนุน หน่วยงานรักษา ความปลอดภัย/ การตั้งจุดตรวจ ตามเทศกาลต่าง ๆ	20,000	20,000	20,000	20,000	ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	อุดหนุน หน่วยงานรักษา ความปลอดภัย/ การตั้งจุดตรวจ ตามเทศกาลต่าง ๆ	สำนักปลัด
24	สนับสนุน กิจกรรมสืบ สานประเพณี ท้องถิ่น วัฒนธรรม ท้องถิ่น	เพื่ออนุรักษ์และ สืบสาน วัฒนธรรม ประเพณีอันดี งาม	สนับสนุนทุนกับ หมู่บ้านจัดงาน ประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ จำนวน 22 หมู่บ้าน	220,000	220,000	220,000	220,000	ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	สร้างความ สามัคคีและเกิด ความรักหวง แหนการสืบสาน ประเพณีและ วัฒนธรรม ท้องถิ่น	สำนักปลัด
25	สนับสนุน งบประมาณ สงเคราะห์ เด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส	เพื่อช่วยเหลือให้ เขามีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น	เด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสใน ชุมชน 22 หมู่ บ้าน	500,000	500,000	500,000	500,000	ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับ ประโยชน์	เด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสใน ชุมชน 22 หมู่ บ้าน มีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น	กองสวัสดิการ สังคม
26	โครงการอบรม อาสาสมัคร สาธารณสุข (อสม)	เพื่อพัฒนา ทักษะด้าน สาธารณสุข ให้กับอาสา สมัครในระดับ หมู่บ้าน	อสม.ในหมู่บ้าน จำนวน 22 หมู่บ้าน	220,000	220,000	220,000	220,000	มีทักษะการ ถ่ายทอด ความรู้ด้าน งาน สาธารณสุข	อสม.มีศักยภาพ ในการปฏิบัติงาน เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564)

สำหรับประสานโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาดถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
1	โครงการ ก่อสร้างถนน หินคลุก ระหว่างหมู่ที่ 16 บ้านหนอง กระโจม ตำบล ตะแบก เชื่อมกับบ้าน หินราง ตำบล ห้วยยายจิว	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ระยะทาง 3 กิโลเมตร	2,250,00 0	2,250,00 0	2,250,00 0	2,250,00 0	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2560
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
(ชื่อ อปท.) องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาดถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	2561	2562	2563	2564	(KPI)	จะได้รับ	
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1	โครงการก่อสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก (ต่อจากเส้นเดิมบ้านนายวันชัย-บ้านนายเสมอ) หมู่ที่ 11	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาด 4X50 เมตร หนา 0.15 เมตร หรือมีพื้นที่ คสล.ไม่น้อยกว่า200ตารางเมตร (ตามแบบ อบต.ละตะแบกกำหนด)	100,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของประชาชนได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง
2.	โครงการก่อสร้างถนนลาดยางพาราแอสฟัลท์ติกคอนกรีต หมู่ที่ 12	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาด4 เมตร ยาว 265เมตร หนา 0.05 เมตร หรือมีพื้นที่คสล.ไม่น้อยกว่า 1060 ตารางเมตร(ตามแบบ อบต.ละตะแบกกำหนด)	500,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของประชาชนได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2560
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
(ชื่อ อปท.) องค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบก

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของ โครงการ)	2561	2562	2563	2564	(KPI)	จะได้รับ	
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
3.	โครงการ ก่อสร้าง ถนนลาดยาง พาราเอสฟัลท์ติ กคอนกรีต หมู่ที่ 22	เพื่อประชาชน มีความสะดวก ในการ คมนาคม	ขนาด5 เมตร ยาว 370เมตร หนา 0.05 เมตร หรือมี พื้นที่ คสล.ไม่น้อย กว่า 1850 ตาราง เมตร (ตามแบบ อบต.วะตะแบก กำหนด)	500,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของ ประชาชน ได้รับ ประโยชน์	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การ คมนาคม	กองช่าง
4.	โครงการ ปรับปรุงถนน ลูกรัง(ขอยศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก ทางไปป่ายาง) หมู่ที่3	เพื่อประชาชน มีความสะดวก ในการ คมนาคม	ขนาด4เมตร ยาว 1300เมตร หนา 0.05เมตรหรือมี ปริมาตรหินคลุกไม่ น้อยกว่า100ลูก บาศก์เมตร(ตาม แบบอบต.วะ ตะแบกกำหนด)	85,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของ ประชาชน ได้รับ ประโยชน์	ประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การ คมนาคม	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2560
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
(ชื่อ อปท.) องค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบก

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน
			(ผลผลิตของโครงการ)	2561	2562	2563	2564	(KPI)	จะได้รับ	รับผิดชอบหลัก
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
5.	โครงการปรับปรุงถนนลูกรังโดยลงหินคลุก(ทางไปอ่างเก็บน้ำบ้านดงลาน)หมู่ที่ 11	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาด4เมตรยาว 2,200เมตรหรือมี 0.05เมตรหรือมี ปริมาตรหินคลุกไม่น้อยกว่า440ลูกบาศก์เมตร(ตามแบบอบต.วะตะแบกกำหนด)	355,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของประชาชนได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง
6.	โครงการปรับปรุงถนนลูกรังโดยลงหินคลุกช่วงที่2(ซอยฝายตาเซียง-ทางก้งหันลม)หมู่ที่ 6	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาด4เมตร ยาว 700เมตร หนา 0.05เมตรหรือมี ปริมาตรหินคลุกไม่น้อยกว่า140ลูกบาศก์เมตร(ตามแบบอบต.วะตะแบกกำหนด)	113,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของประชาชนได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2560
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
(ชื่อ อปท.) องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน
			(ผลผลิตของโครงการ)	2561	2562	2563	2564	(KPI)	จะได้รับ	รับผิดชอบหลัก
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
7.	โครงการปรับปรุงถนนลูกรังโดยลงหินคลุก(ช่วงที่ 1 ต่อจากคอนกรีตเดิมบ้านยางเตี้ย ต.ห้วยยายจิ๋ว)หมู่ที่ 10	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาด4เมตรยาว600 เมตรหนา0.05เมตรหรือมีปริมาตรหินคลุกไม่น้อยกว่า520ลูกบาศก์เมตร(ตามแบบอบต.ละตะแบกกำหนด)	97,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของประชาชนได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง
8.	โครงการ สูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ หมู่ที่ 13 บ้านป่าข้าว	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภค	เครื่องสูบน้ำ	90,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของประชาชนได้รับประโยชน์	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภค	

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2560
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
(ชื่อ อปท.) องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	2561	2562	2563	2564	(KPI)	จะได้รับ	
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
9.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายข้างฝาย หมู่ที่ 13	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาด 3 เมตรยาว98 เมตรหนา0.15เมตร หรือมีพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า 295 ตารางเมตรไหล่ทางลูกรังตามสภาพพื้นที่	150,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของประชาชนได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง
10.	โครงการ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายนาผู้ใหญ่ หมู่ที่ 13	เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาด 2.50 เมตร ยาว 116 เมตร หนา 0.15 เมตร หรือมีพื้นที่ คสล.ไม่น้อยกว่า 280 ตารางเมตรไหล่ทางลูกรังตามสภาพพื้นที่	150,000	-	-	-	ร้อยละ 80 ของประชาชนได้รับประโยชน์	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2560
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
(ชื่อ อปท.) องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 6การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
5 ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แผนงานการเกษตร
5.1 แนวทางการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน
			(ผลผลิตของโครงการ)	2561	2562	2563	2564	(KPI)	จะได้รับ	รับผิดชอบหลัก
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1.	โครงการขััยภูมิ “บ้านสวยเมืองสุข”	เพื่อให้เกิดความร่มรื่นสวยงามและสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามท้องถิ่นและที่หรือสวนสาธารณะ	ปลูกและดูแลต้นไม้ภายในตำบล	500,000	-	-	-	ทำให้สิ่งแวดล้อมบริเวณเขตอบต.ร่มรื่นสวยงามและสะอาด	ทำให้สิ่งแวดล้อมบริเวณเขตอบต.ร่มรื่นสวยงามและสะอาด	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม/เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ 2/2560

สำหรับ อุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำลวะตะแบก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์จังหวัดชัยภูมิ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ 6 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคคน สังคมและคุณภาพชีวิต

แผนงานที่ 2 การพัฒนาส่งเสริมด้านสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	2561	2562	2563	2564	(KPI)	จะได้รับ	
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
2.	โครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข	อุดหนุนพระราชดำริด้านสาธารณสุข	อุดหนุนให้คณะกรรมการชุมชน/หมู่บ้านจัดทำโครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข	440,000	440,000	440,000	440,000	อุดหนุนพระราชดำริด้านสาธารณสุข	โครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2560
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
(ชื่อ อปท.) องค์การบริหารส่วนตำบลวะตะแบก

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน
ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แผนงาน
การเกษตร

5.1 แผนงานการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวให้ได้
มาตรฐานและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว/การจัดการสาธารณสุขปโภค/ระบบผังเมืองร่วมกับภาครัฐและ
เอกชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา			
			(ผลผลิตของโครงการ)	2561	2562	2563	2564
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)
1.	โครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ บ้านเทพพนม หมู่ที่ 22	เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับตำบล	กว้าง5.00เมตรยาว1,500 เมตรหนา0.15เมตรหรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า7,500 ตารางเมตร ไหล่ทางข้างละ 0.50เมตร	5,640,000	-	-	-
2.	โครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ บ้านเทพพนม หมู่ที่ 11	เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับตำบล	กว้าง5.00เมตรยาว2,000 เมตรหนา0.15เมตรหรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า10,000 ตารางเมตร ไหล่ทางข้างละ 0.50เมตร	7,382,000	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2560
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
(ชื่อ อปท.) องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน
ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แผนงาน
การเกษตร

5.1 แผนงานการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวให้ได้
มาตรฐานและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว/การจัดการสาธารณสุขปโภค/ระบบผังเมืองร่วมกับภาครัฐและ
เอกชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	2561	2562	2563	2564	(KPI)	จะได้รับ	
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)			
1.	โครงการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจุดบริการนักท่องเที่ยวและจุดชมวิว	เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ป้ายประชาสัมพันธ์จำนวน 1 จุด	-	500,000	-	-	นักท่องเที่ยวได้รู้แหล่งท่องเที่ยวของ จ. ชัยภูมิ	ป้ายประชาสัมพันธ์	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564)

สำหรับอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลตะแบก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศใน
ประชาคมอาเซียน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐาน

1.1 แผนงานการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาดูแล สะพาน ท่อระบายน้ำ

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
27	ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ 2 บ้านห้วยเกตุถึง 5 บ้านโคกโค	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 3,500 เมตร ความหนา 0.15 เมตร ไหล่ ทางตามสภาพ พื้นที่	10,000,0 00 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	10,000,0 00 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	10,000,0 00 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	10,000,0 00 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
28	โครงการ ก่อสร้างถนน แอสฟัลต์ติก หมู่ที่ 1 ถึงหมู่ที่ 22	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ระยะทาง 3 กิโลเมตร	2,250,00 0	2,250,00 0	2,250,00 0	2,250,00 0	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
29	โครงการ ก่อสร้างถนน แอสฟัลต์ติก เชื่อมหมู่บ้าน หมู่ที่ 14 ถึงหมู่ ที่ 16	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ระยะทาง 3 กิโลเมตร	2,250,00 0	2,250,00 0	2,250,00 0	2,250,00 0	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
30	โครงการ ปรับปรุง ถนนลาดยาง สายบ้านห้วย เกตุ-โคกโค	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ระยะทาง 3 กิโลเมตร	2,250,00 0	2,250,00 0	2,250,00 0	2,250,00 0	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
31	โครงการ ถนนลาดยาง หมู่ที่ 5 บ้านโคกไค	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ระยะทาง 3 กิโลเมตร	2,250,000	2,250,000	2,250,000	2,250,000	ร้อยละ 80 ของประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง
32	ก่อสร้างถนนคสล. จากแยก 205 -หมู่ที่ 15 บ้านซับไทร	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 3,160 เมตร ความหนา 0.15 เมตร ไหล่ทางตามสภาพพื้นที่	9,000,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	9,000,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	9,000,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	9,000,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง
33	โครงการก่อสร้างถนนแอสฟัลติกเชื่อมหมู่บ้าน หมู่ที่ 4 ถึงหมู่ที่ 11	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ระยะทาง 3 กิโลเมตร	2,250,000	2,250,000	2,250,000	2,250,000	ร้อยละ 80 ของประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง
34	ซ่อมบำรุง/ปรับปรุงถนนลาดยาง หมู่ที่ 15 บ้านซับไทร ถึงบึงปรือ	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ระยะทาง 6,000 เมตร	29,700,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	29,700,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	29,700,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	29,700,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง
35	ซ่อมบำรุง/ปรับปรุงถนนลาดยาง หมู่ที่ 2 บ้านห้วยเกตุ ถึงหมู่ที่ 3 บ้านยางเกี้ยวแฝก	เพื่อประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	ระยะทาง 7,800 เมตร	23,166,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	23,166,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	23,166,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	23,166,000 (งบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชนที่ได้รับประโยชน์	ประชาชนมีความสะดวกในการคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/	วัตถุประสงค์		งบประมาณและที่มา	ตัวชี้วัด	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะ	หน่วยงานที่
-----	----------	--------------	--	------------------	-----------	--------------------	-------------

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) องค์การบริหารส่วนตำบลละตะแบก

	กิจกรรม		เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	(KPI)	จะได้รับ	ดำเนินการ
36	ซ่อมบำรุง/ ปรับปรุง ถนนลาดยาง แยก ทางหลวง 205 ถึงบ้านป่า ข้าว	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 1,060 เมตร	3,148,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,148,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,148,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,148,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
37	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก หมู่ที่ 6 บ้านซับ หมี่ ถึงหมู่ที่ 5 บ้านโคกไค	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 3,419 เมตร	3,077,10 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,077,10 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,077,10 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,077,10 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
38	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก หมู่ที่ 2 บ้าน ห้วยเกตุถึงฝาย ตาเทียม	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 760 เมตร	684,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	684,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	684,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	684,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
39	ซ่อมบำรุง/ ปรับปรุงถนน หินคลุก หมู่ที่ 6 บ้านซับหมี่ไค น้อยไปวัดซับ หมี่	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 1,139 เมตร	683,400 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	683,400 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	683,400 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	683,400 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
40	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก สามแยกโคกไค น้อยถึงทุ่ง กั้งหันลมถึง ฝายตาเทียมถึง ห้วยเกตุ	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 3,892 เมตร	3,502,80 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,502,80 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,502,80 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,502,80 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
41	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก แยกน้ำต๋มดิวส์ ถึงทุ่งก้งหันลม	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,600 เมตร	1,560,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,560,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,560,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,560,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
42	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก โคกไค่น้อยถึง บ้านขั้วถาวรถึง บ้านหนอง ผักบุ้ง	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 3,530 เมตร	2,118,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,118,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,118,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,118,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
43	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนคอนกรีต แยก ทล. 205 ถึงบ้านห้วยเกตุ	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,000 เมตร	5,220,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	5,220,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	5,220,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	5,220,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
44	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน ขั้วหมี่ถึงฝาย ตาเซียงเชื่อม บ้านห้วยเกตุถึง บ้านยางเกี้ยว แฝก	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,100 เมตร	1,890,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,890,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,890,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,890,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
45	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังแยก ทล.205 ถึง บ้านขั้วถาวรถึง บ้านป่าข้าว	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 5,400 เมตร	4,050,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,050,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,050,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,050,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
46	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน มอสามชั้นถึง ป่าข้าว (ท้าย บ้านมอสามชั้น)	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 4,300 เมตร	3,225,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,225,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,225,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,225,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
47	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังเทพ ภูทองเข้าพื้นที่ การเกษตรบ้าน มอสามชั้น	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 4,400 เมตร	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
48	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลาดยาง แยก ท.205 ถึงเขาวัดเทพภู ทอง	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 1,050 เมตร	2,598,750 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,598,750 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,598,750 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,598,750 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
49	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลาดยาง แยก ท.205 ถึงเทพภูทองถึง บึงปรือ	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 4,200 เมตร	12,474,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	12,474,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	12,474,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	12,474,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
50	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลาดยาง แยกวัดเทพภู ทองถึงทุ่งกั้งหัน ลม	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ถนนลาดยาง ระยะทาง 520 เมตร ถนนลูกรัง ระยะทาง 2,380 เมตร	12,474,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	12,474,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	12,474,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	12,474,000 (งบกรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
51	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังแยก ทางหลวง 205 ถึงทุ่งก้งหันลม (แยกลานมัน)	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,300 เมตร	1,725,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,725,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,725,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,725,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
52	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน ดงลานข้ามห้วย เข้าพื้นที่ การเกษตร	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,300 เมตร	1,725,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,725,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,725,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,725,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
53	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน ชัยไพรถึงช่อง สำราญ	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 4,400 เมตร	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
54	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน ชัยไพรถึงช่อง สำราญ	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 4,400 เมตร	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3,300,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
55	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลาดยาง/ ถนนลูกรังแยก ทางหลวง 205 บ้านห้วยฝรังถึง บ้านดงลาน	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ถนนลาดยาง ระยะทาง 2,300 เมตร ถนนลูกรัง ระยะทาง 4,500 เมตร	2,970,000 3,375,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,970,000 3,375,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,970,000 3,375,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,970,000 3,375,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
56	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลาดยาง/ ถนนลูกรังแยก ศพด.ยางเกี้ยว แฝกถึงปายาง	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ถนนลาดยาง ระยะทาง 500 เมตร ถนนลูกรัง ระยะทาง 3,200 เมตร	1,257,500 1,520,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,257,500 1,520,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,257,500 1,520,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,257,500 1,520,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
57	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน ยางเกี้ยวแฝก ถึงอ่างวังครก	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 6000 เมตร	4,500,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,500,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,500,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,500,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
58	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน ยางเกี้ยวแฝก ถึงแยกเขาพัง เหย	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 3,700 เมตร	2,775,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,775,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,775,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,775,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
59	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน ชัยเจริญเข้า พื้นที่ การเกษตร	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 1,6000 เมตร	1,200,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,200,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,200,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	1,200,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
60	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังบ้าน ยางเกี้ยวแฝก ถึงบ้านชัย เจริญถึงวังอี แหลม	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,800 เมตร	2,100,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,100,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,100,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,100,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
61	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก บ้านซับเจริญวัง อีแหลม	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 3,600 เมตร	1,825,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,825,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,825,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,825,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
62	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก แยกเทพสถิต บ้านนา -เขา พนม-ป่าไม้	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 3,000 เมตร	1,500,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,500,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,500,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,500,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
63	ซ่อมบำรุง/ ปรับปรุง ถนนลาดยาง แยก แยกเทพ สถิตถึงบ้านนา ถึงรัฐวิวิธ	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 168 เมตร	498,960 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	498,960 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	498,960 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	498,960 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
64	ซ่อมบำรุง/ ปรับปรุง ถนนลาดยาง แยก ทางหลวง เทพสถิตถึง บ้านนาทุ่งกัน หันลมสามต้น	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 750 เมตร	2,227,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,227,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,227,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,227,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
65	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก แยกทางรถไฟ ถึงทุ่งกันหันลม สามต้น	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,000 เมตร	1,200,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,200,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,200,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,200,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
66	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังจาก วะตะแบกคุ้ม ทางรถไฟ ม.1 เข้าพื้นที่ การเกษตร	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,550 เมตร	1,912,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,912,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,912,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,912,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
67	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังสาม แยกประปา ม. 1เข้าพื้นที่ การเกษตร	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 1,700 เมตร	1,2750,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,2750,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,2750,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,2750,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
68	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังจาก บ้านยางเตี้ยไป หนองหิน	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 700 เมตร	525,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	525,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	525,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	525,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
69	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลาดยาง จากบ้านยาง เตี้ยไปหนองหิน	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 1,000 เมตร	5,049,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	5,049,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	5,049,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	5,049,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
70	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนคอนกรีต จากบ้านยาง เตี้ยไปหนองหิน	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 1,000 เมตร	2,900,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,900,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,900,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,900,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
71	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก จากบ้านยาง เตี้ยไปบ้านหิน ราง	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,550 เมตร	1,125,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,125,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,125,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,125,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
72	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังจาก บ้านหนองหิน ไปอ่างเก็บน้ำ วังครก	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,400 เมตร	1,800,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,800,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,800,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,800,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
73	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลูกรังจาก บ้านหนองหิน เข้าพื้นที่ การเกษตร	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,100 เมตร	1,5875,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,5875,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,5875,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	1,5875,00 0 (งบ กรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
74	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนลาดยาง บ้านซับหมี่ถึง บ้านเทพพนม	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 1,985 เมตร	4,912,875 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,912,875 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,912,875 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	4,912,875 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
75	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนหินคลุก บ้านซับหมี่ถึง บ้านเทพพนม	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 815 เมตร	407,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	407,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	407,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	407,500 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
76	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนคอนกรีต แยก ทล.เทพ สถิตถึงบ้านนา เข้าพื้นที่ การเกษตร	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ระยะทาง 2,070 เมตร	6,003,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	6,003,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	6,003,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	6,003,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
77	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง ถนนคอนกรีต เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ 1 บ้านวะ ตะแบกคุ่มมอ ดินทรายถึงหมู่ ที่ 2 บ้านห้วย เกตุ	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาด 5X3,000 เมตร	8,700,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	8,700,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	8,700,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	8,700,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
78	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง เส้นทางเข้าสู่ แปลง การเกษตร คุ่ม บ้านน้อย	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาด 4X4,000 เมตร	2,400,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,400,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,400,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,400,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
79	ก่อสร้าง/ซ่อม บำรุง/ปรับปรุง เส้นทางเข้าสู่ คุ่มไร่จุ่น	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาด 4X4,000 เมตร	2,400,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,400,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,400,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	2,400,000 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
80	ก่อสร้าง ถนนลาดยาง บ้านเขากี่ -บ้าน หนองกระโจม	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาดกว้าง 5 เมตร ระยะทาง 3 กิโลเมตร	2,250,000 .00	2,250,000 .00	2,250,000 .00	2,250,000 .00	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง
81	ก่อสร้างถนน แอสฟัลต์ติก เชื่อมหมู่บ้าน หมู่ที่ 12	เพื่อประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	ขนาดกว้าง ระยะทาง 3 กิโลเมตร	2,250,000 .00	2,250,000 .00	2,250,000 .00	2,250,000 .00	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	ประชาชนมี ความสะดวกใน การคมนาคม	กองช่าง

1.3 แผนงานการก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า ไฟฟ้าสาธารณะ ประปา บ่อบาดาล และโทรศัพท์

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
1	ก่อสร้างประปา ผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ 4 บ้านห้วยฝรั่ง	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ อุปโภคบริโภค อย่างทั่วถึงและ ได้มาตรฐาน	ได้ระบบประปา ผิวดินขนาดใหญ่ กำลังผลิต 10 ลบ.ม/ชม	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำอุปโภค บริโภคอย่าง ทั่วถึงและได้ มาตรฐาน	กองช่าง
2	ก่อสร้างประปา ผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ 8 บ้านช่อง สำราญ	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ อุปโภคบริโภค อย่างทั่วถึงและ ได้มาตรฐาน	ได้ระบบประปา ผิวดินขนาดใหญ่ กำลังผลิต 10 ลบ.ม/ชม	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำอุปโภค บริโภคอย่าง ทั่วถึงและได้ มาตรฐาน	กองช่าง
3	ก่อสร้างประปา ผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ 11 บ้านดงลาน	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ อุปโภคบริโภค อย่างทั่วถึงและ ได้มาตรฐาน	ได้ระบบประปา ผิวดินขนาดใหญ่ กำลังผลิต 10 ลบ.ม/ชม	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำอุปโภค บริโภคอย่าง ทั่วถึงและได้ มาตรฐาน	กองช่าง

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่ ดำเนินการ
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)			
4	ก่อสร้างประปา ผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ 12 บ้านมอสามชั้น	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ อุปโภคบริโภค อย่างทั่วถึงและ ได้มาตรฐาน	ได้ระบบประปา ผิวดินขนาดใหญ่ กำลังผลิต 10 ลบ.ม/ชม	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำอุปโภค บริโภคอย่าง ทั่วถึงและได้ มาตรฐาน	กองช่าง
5	ก่อสร้างประปา ผิวดินขนาดใหญ่ หมู่ที่ 22 บ้านเทพพนม	เพื่อให้ ประชาชนมีน้ำ อุปโภคบริโภค อย่างทั่วถึงและ ได้มาตรฐาน	ได้ระบบประปา ผิวดินขนาดใหญ่ กำลังผลิต 10 ลบ.ม/ชม	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	3617900 (งบกรม ส่งเสริม การ ปกครอง ท้องถิ่น)	ร้อยละ 80 ของประชาชน ที่ได้รับ ประโยชน์	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำอุปโภค บริโภคอย่าง ทั่วถึงและได้ มาตรฐาน	กองช่าง

ส่วนที่ 5

การติดตามและประเมินผล

1.การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

1.1 ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมี การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 ข้อ 29 และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ข้อ 13

1.2 และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.2/ว 5797 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2559 เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. 2561 – 2564) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

2.การติดตามและประเมินผลโครงการ

2.1 ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมี การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 ข้อ 29 และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ข้อ 13

2.2 และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.2/ว 5797 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2559 เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. 2561 – 2564) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

3.1 การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(1) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตำบลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 ข้อ 29 และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ข้อ 13 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ 1 การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ 2 แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ 3/1 แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.2/ว 0703 ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2548 เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ 7 การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.2/ว 4830 ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2556 ให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(2) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ 3/2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบล

แบบที่ 3/3 แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

4.ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

1. เกิดการพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน

สลับซับซ้อน

2. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

3. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน

2) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

3) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ใน ปีงบประมาณนั้น

4) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้อง ดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
